

บทที่ 4

การนำเสนอข้อมูลและการวิเคราะห์

การวิจัยเรื่อง วัฒนธรรมทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในเขตเมืองและชนบทในเชียงใหม่ ได้มีการแจกแบบสอบถามจำนวน 100 ชุด และมีการสัมภาษณ์เชิงลึก 10 ราย โดยมีผลการวิจัยดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1.1 แสดงเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	68	68.0
หญิง	32	32.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 1.1 มีผู้ตอบแบบสอบถาม 100 ราย เป็นเพศชาย 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.0 มากกว่าเพศหญิงซึ่งมีจำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.0

ตารางที่ 1.2 แสดงอายุ

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 40 ปี	35	35.0
41 - 46	26	26.0
47 ปีขึ้นไป	34	34.0
ไม่ตอบ	5	5.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 1.2 มีผู้ตอบแบบสอบถาม 95 ราย ช่วงอายุไม่เกิน 40 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมาคืออายุ 41 ปีขึ้นไป 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.0 และอายุ 41 ถึง 46 ปี 26 รายคิดเป็นร้อยละ 26.0 และมีผู้ไม่ตอบคำถามนี้ 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.0

ตารางที่ 1.3 แสดงประเภทของการเป็นผู้นำ

ประเภทการเป็นผู้นำ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน	54	54.0
อื่นๆ เช่น ส.อบต.	46	46.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 1.3 มีผู้ตอบแบบสอบถาม 100 ราย เป็นกำนันและผู้ใหญ่บ้าน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.0 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้นำท้องถิ่นรูปแบบอื่น ๆ ได้แก่ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และหัวหน้ากลุ่มแม่บ้าน ซึ่งมีจำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.0

ตารางที่ 1.4 แสดงอำเภอที่อาศัยอยู่

อำเภอ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อำเภอเมือง	54	54.0
อำเภอดอยเต่า	46	46.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 1.4 มีผู้ตอบแบบสอบถาม 100 ราย อยู่ในเขตอำเภอเมือง 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.0 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ที่อยู่ในกว่าผู้ที่อยู่ในเขตอำเภอดอยเต่าซึ่งมีจำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.0

ตารางที่ 1.5 แสดงสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	5	5.0
สมรส	90	90.0
หย่า	4	4.0
ไม่ตอบ	1	1.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 1.5 มีผู้ตอบแบบสอบถาม 99 ราย ผู้ที่มีสถานภาพสมรสแล้ว 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมาคือสถานภาพโสด 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.0 และสุดท้ายคือสถานภาพหย่า 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 และมีผู้ไม่ตอบคำถามนี้ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0

ตารางที่ 1.6 แสดงรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 2,100 บาท	31	31.0
2,101-4,000 บาท	23	25.0
4,001 บาทขึ้นไป	31	31.0
ไม่ตอบ	15	15.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 1.6 มีผู้ตอบแบบสอบถาม 85 ราย มีระดับรายได้ที่ไม่เกิน 2,100 บาท 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.5 ซึ่งเท่ากับผู้ที่มิระดับรายได้ที่ 4,001 บาทขึ้นไป รองลงมาคือผู้ที่มิระดับรายได้ที่ 2,101 ถึง 4,000 บาท 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.1 และมีผู้ไม่ตอบคำถามนี้ 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.0 โดยรายได้ส่วนหนึ่งมาจากเงินเดือน แต่ในบางตำแหน่งที่ไม่มีเงินเดือนจึงอาจเป็นรายได้อื่น ๆ ที่มาจากการทำงาน เช่น ค่าขาย รับจ้าง เป็นต้น (รายละเอียดเงินเดือนดูที่ภาคผนวก)

ตารางที่ 1.7 แสดงระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	44	44.0
มัธยมศึกษา	38	38.0
ปวช. และ ปวส.	8	8.0
ปริญญาตรี	5	5.0
ปริญญาตรีขึ้นไป	5	5.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 1.7 ผู้ตอบแบบสอบถาม 100 ราย ระดับการศึกษาประถมศึกษา 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาคือมัธยมศึกษา 38 ราย รองลงมาคือ ปวช. และ ปวส. 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0 รองลงมาคือระดับปริญญาตรี 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.0 ซึ่งมีจำนวนเท่ากับผู้ที่จบระดับปริญญาตรีขึ้นไป

4.2 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชน

ตารางที่ 2.1 แสดงปริมาณการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ผ่านสื่อโทรทัศน์ (ต่อหนึ่งวัน)

ปริมาณการรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อย	6	6.0
ปานกลาง	30	30.0
มาก	64	64.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 2.1 มีผู้ตอบแบบสอบถาม 100 ราย โดยผู้ที่มีปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์จำนวนมากที่สุดคือ 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.0 รองลงมาคือปริมาณปานกลาง 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมาคือปริมาณน้อย 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.0

ตารางที่ 2.2 แสดงปริมาณการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ผ่านวิทยุ

ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อวิทยุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อย	31	31.0
ปานกลาง	57	57.0
มาก	12	12.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 2.2 มีผู้ตอบแบบสอบถาม 100 ราย โดยผู้ที่มีปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อวิทยุระดับ ปานกลางมีจำนวนมากที่สุด 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.0 รองลงมาคือปริมาณน้อย 31 ราย คิดเป็น ร้อยละ 31.0 รองลงมาคือปริมาณมาก 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.0

ตารางที่ 2.3 แสดงปริมาณการรับรู้ข่าวสารผ่านหนังสือพิมพ์

ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อหนังสือพิมพ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อย	33	33.0
ปานกลาง	40	40.0
มาก	27	27.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 2.3 มีผู้ตอบแบบสอบถาม 100 ราย โดยผู้ที่มีปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ปริมาณปานกลางมีจำนวนมากที่สุด 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาคือปริมาณน้อย 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมาคือปริมาณมาก 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.0

ตารางที่ 2.4 แสดงรายการโทรทัศน์ที่สนใจ

รายการโทรทัศน์ที่สนใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายการข่าว	90	90.0
รายการบันเทิง	4	4.0
รายการสารคดี	3	3.0
รายการอื่นๆ	3	3.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 2.4 มีผู้ตอบแบบสอบถาม 100 ราย โดยมีผู้สนใจรายการข่าวทางโทรทัศน์มากที่สุด 90 รายคิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมาคือรายการบันเทิง 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 รองลงมาคือรายการสารคดี 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0 ซึ่งเท่ากับรายการอื่น ๆ 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0

ตารางที่ 2.5 แสดงรายการวิทยุที่สนใจ

รายการวิทยุที่สนใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายการข่าว	61	61.0
รายการวิชาการ - ความรู้	19	19.0
รายการบันเทิง	14	14.0
รายการสารคดี	5	5.0
รายการอื่นๆ	1	1.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 2.5 มีผู้ตอบแบบสอบถาม 100 ราย โดยมีผู้สนใจรายการข่าวทางวิทยุจำนวนมากที่สุด 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมาคือรายการวิชาการ-ความรู้ 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.0 รองลงมาคือรายการบันเทิง 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.0 รองลงมาคือรายการสารคดี 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.0 และสุดท้ายคือรายการอื่น ๆ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0

ตารางที่ 2.6 แสดงข่าวหนังสือพิมพ์ที่สนใจ

ข่าวหนังสือพิมพ์ที่สนใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข่าวการเมือง	58	58.0
ข่าวอาชญากรรม	10	10.0
ข่าวสังคม	5	5.0
ข่าวเศรษฐกิจ	18	18.0
ข่าวบันเทิง	9	9.0
ข่าวอื่นๆ	0	0
รวม	100	100.0

จากตาราง 2.6 มีผู้ตอบแบบสอบถาม 100 ราย โดยมีผู้สนใจข่าวการเมืองในหน้าหนังสือพิมพ์ จำนวนมากที่สุด 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.0 รองลงมาคือข่าวเศรษฐกิจ 18 ราย คิดเป็น ร้อยละ 18.0 รองลงมาคือ ข่าวอาชญากรรม 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.0 รองลงมาคือข่าวบันเทิง 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.0 และสุดท้ายคือข่าวสังคม 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.0

4.3 ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองไทย การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง และความเห็นต่อประเด็นต่าง ๆ ทางการเมือง

ตารางที่ 3.1 แสดงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทย

ข้อความที่ถูกและผิด	ใช่ (ร้อยละ)	ไม่ใช่ (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย
1.การเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อพรรคให้ถือประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง	70 (70.0)	30 (30.0)	0.70
2.หากนักการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐบางตำแหน่งมีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า 50,000 คนมีสิทธิเข้าร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อถอดถอนผู้นั้นจากตำแหน่งได้	92 (92.0)	8 (8.0)	0.92

ข้อความที่ถูกและผิด	ใช่ (ร้อยละ)	ไม่ใช่ (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย
3.สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี	98 (98.0)	2 (2.0)	0.98
4.ประชาชนมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ	90 (90.0)	10 (10.0)	0.90
5.ประชาชนมีสิทธิร้องขอเพื่อทราบข้อมูลข่าวสารจากรัฐได้ เช่นเกี่ยวกับนโยบายของรัฐ	87 (87.0)	13 (13.0)	0.87
6.ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประชาชนไม่มีสิทธิเสนอร่างกฎหมาย	36 (36.0)	64 (64.0)	0.64
7.สมาชิกวุฒิสภาอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี	52 (52.0)	48 (48.0)	0.48
8.ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยังคงเป็นรัฐมนตรีได้	45 (45.0)	55 (55.0)	0.55
9.สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 สมัย	31 (31.0)	69 (69.0)	0.69
10.สมาชิกวุฒิสภาอยู่ในตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 สมัยติดต่อกัน	35 (35.0)	65 (65.0)	0.65

จากตารางที่ 3.1 แสดงรายละเอียดของความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทย (ข้อที่ 1-5 เป็นข้อความที่ถูก ดังนั้นตอบใช่จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้อง และข้อที่ 6-10 เป็นข้อความที่ผิด ดังนั้นตอบไม่ใช่จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้อง) จากตารางสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. จากประเด็น “การเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อพรรคให้ถือประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง” มีผู้ตอบถูก 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.0 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิดที่มีจำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.70 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในประเด็นนี้

2. จากประเด็น “หากนักการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐบางตำแหน่งมีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า 50,000 คน มีสิทธิเข้าร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อถอดถอนผู้นั้นจากตำแหน่งได้” มีผู้ตอบถูก 92 ราย

คิดเป็นร้อยละ 92.0 ซึ่งจำนวนมากกว่าผู้ตอบผิดที่มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจ คือ 0.92 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกในประเด็นนี้

3. จากประเด็น “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี” มีผู้ตอบถูก 98 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.0 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ที่ตอบผิดที่มีจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.98 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในประเด็นนี้

4. จากประเด็น “ประชาชนมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ” มีผู้ตอบถูก 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.0 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ที่ตอบผิดที่มีจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.90 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ในประเด็นนี้

5. จากประเด็น “ประชาชนมีสิทธิร้องขอเพื่อทราบข้อมูลข่าวสารจากรัฐได้ เช่น เกี่ยวกับนโยบายของรัฐ” มีผู้ตอบถูก 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.0 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ที่ตอบผิดที่มีจำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.87 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ในประเด็นนี้

6. จากประเด็น “ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประชาชนไม่มีสิทธิเสนอร่างกฎหมาย” มีผู้ตอบถูก 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.0 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ที่ตอบผิดที่มีจำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.64 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในประเด็นนี้

7. จากประเด็น “สมาชิกวุฒิสภาอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี” มีผู้ตอบถูก 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.0 ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าผู้ที่ตอบผิดที่มีจำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.52 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบผิดในประเด็นนี้

8. จากประเด็น “ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยังคงเป็นรัฐมนตรีได้” มีผู้ตอบถูก 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.0 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ที่ตอบผิดที่มีจำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.55 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในประเด็นนี้

9. จากประเด็น “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 สมัย” มีผู้ตอบถูก 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.0 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ที่ตอบผิดที่มีจำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.69 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ในประเด็นนี้

10. จากประเด็น “สมาชิกวุฒิสภาอยู่ในตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 สมัยติดต่อกัน” มีผู้ตอบถูก 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.0 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ที่ตอบผิดที่มีจำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจคือ 0.65 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ในประเด็นนี้

โดยรวมแล้วผู้นำท้องถิ่นทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยมาก โดยจากข้อความทั้ง 10 ข้อความ พบว่ามี 9 ข้อความที่มีจำนวนผู้ที่ตอบถูกมากกว่าผู้ที่ตอบผิด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสั่งสมการรับรู้ทางการเมืองอันเป็นผลมาจากการนำเสนอข้อมูลของสื่อมวลชนที่มีการพัฒนามากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโทรทัศน์ที่ปัจจุบันมีการขยายเครือข่ายออกไปอย่างกว้างขวางทำให้ในเกือบทุกครัวเรือนสามารถรับสัญญาณโทรทัศน์ได้ และรูปแบบการนำเสนอข้อมูลของโทรทัศน์มีความน่าสนใจมากทำให้การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองที่มากขึ้น

ตารางที่ 3.2 แสดงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง

ประเด็น	ใช่/เคย (ร้อยละ)	ไม่ใช่/ไม่เคย (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย
1. ท่านอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ ฟังข่าวดูโทรทัศน์เกี่ยวกับการเมืองเป็นประจำ	85 (85.0)	6 (6.0)	9 (9.0)	2.76
2. ท่านฟังรายการวิทยุหรือดูการถ่ายทอดการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลเกือบทุกครั้ง	51 (51.0)	29 (29.0)	20 (20.0)	2.31
3. ท่านไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกครั้ง	93 (93.0)	3 (3.0)	4 (4.0)	2.89
4. ท่านเคยมีส่วนช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งระดับต่าง (ที่ท่านชอบ) หาเสียง	20 (20.0)	68 (68.0)	12 (12.0)	2.08
5. ท่านเคยเข้าร่วมทำประชาพิจารณ์ในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี 2540	23 (23.0)	63 (63.0)	14 (14.0)	2.09

ประเด็น	ใช่/เคย (ร้อยละ)	ไม่ใช่/ไม่เคย (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย
6.ท่านเคยเสนอแนะเรื่องการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชน	26 (26.0)	55 (55.0)	19 (19.0)	2.07
7.ท่านเคยพูดวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลกับเพื่อน ๆ	71 (71.0)	14 (14.0)	15 (15.0)	2.56
8.ท่านเคยมีส่วนร่วมในการจัดการเกี่ยวกับการให้ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่ประชาชน	77 (77.0)	10 (10.0)	13 (13.0)	2.64
9.ท่านเคยร้องเรียนความเดือดร้อนหรือเรียกร้องความเป็นธรรมบางเรื่อง	65 (65.0)	20 (20.0)	15 (15.0)	2.50

1. จากประเด็น “ท่านอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ ฟังข่าว ดูโทรทัศน์ เกี่ยวกับการเมืองเป็นประจำ” มีผู้ตอบว่าใช่ 85 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.0 ตอบว่าไม่ใช่ 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.0 ตอบว่าไม่แน่ใจ 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.0 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามคือ 2.76 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูง

2. จากประเด็น “ท่านฟังรายการวิทยุหรือดูการถ่ายทอดการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลเกือบทุกครั้ง” มีผู้ตอบว่าใช่ 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.0 ตอบว่าไม่ใช่ 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.0 ตอบว่าไม่แน่ใจ 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.0 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามคือ 2.31 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

3. จากประเด็น “ท่านไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกครั้ง” มีผู้ตอบว่าใช่ 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.0 ตอบว่าไม่ใช่ 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0 ตอบว่าไม่แน่ใจ 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามคือ 2.89 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูง

4. จากประเด็น “ท่านเคยมีส่วนช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งระดับต่าง (ที่ท่านชอบ) หาเสียง” มีผู้ตอบว่าเคย 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.0 ตอบว่าไม่เคย 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.0 ตอบว่าไม่แน่ใจ 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.0 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามคือ 2.08 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับต่ำ

5. จากประเด็น “ท่านเคยเข้าร่วมทำประชาพิจารณ์ในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี 2540” มีผู้ตอบว่าเคย 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.0 ตอบว่าไม่เคย 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.0 ตอบว่าไม่แน่ใจ 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.0 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามคือ 2.09 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

6. จากประเด็น “ท่านเคยเสนอแนะเรื่องการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชน” มีผู้ตอบว่าเคย 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.0 ตอบว่าไม่เคย 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.0 ตอบว่าไม่แน่ใจ 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.0 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามคือ 2.07 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

7. จากประเด็น “ท่านเคยพูดคุยวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลกับเพื่อน ๆ ” มีผู้ตอบว่าเคย 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.0 ตอบว่าไม่เคย 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.0 ตอบว่าไม่แน่ใจ 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.0 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามคือ 2.56 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูง

8. จากประเด็น “ท่านเคยมีส่วนร่วมในการจัดการเกี่ยวกับการให้ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่ประชาชน” มีผู้ตอบว่าเคย 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.0 ตอบว่าไม่เคย 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.0 ตอบว่าไม่แน่ใจ 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.0 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามคือ 2.64 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูง

9. จากประเด็น “ท่านเคยร้องเรียนความเดือดร้อนหรือเรียกร้องความเป็นธรรมบางเรื่อง” มีผู้ตอบว่าเคย 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.0 ตอบว่าไม่เคย 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.0 ตอบว่าไม่แน่ใจ 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.0 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามคือ 2.50 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูง

โดยรวมแล้วผู้นำท้องถิ่นทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองต่าง ๆ อยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก สาเหตุเพราะในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในบางกรณีเป็นเรื่องที่สามารถกระทำได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท เช่น การเสนอแนะการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชน และการเข้าร่วมทำประชาพิจารณ์ในการร่างรัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้น ในประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้การมีส่วนร่วมอยู่เพียงแค่ระดับปานกลาง ในขณะที่ประเด็นเกี่ยวกับการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การติดตามและการพูดคุยวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมืองในกลุ่มเพื่อน และการให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน ซึ่งในประเด็นเหล่านี้มีส่วนร่วมในระดับที่สูง เพราะเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวมากกว่าและในปัจจุบันการไปใช้สิทธิเลือกตั้งยังกลายเป็นเรื่องของหน้าที่ไม่ใช่สิทธิอย่างแต่ก่อน ดังนั้นโดยรวมแล้วการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นจะอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก

ตารางที่ 3.3 แสดงความเห็นต่อประเด็นต่าง ๆ ทางการเมือง

ประเด็น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ (ร้อยละ)	ไม่เห็น ด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง (ร้อยละ)	ค่า เฉลี่ย
1.การที่ประชาชนมีสิทธิ เข้าซื้อถดถอนนักรการ เมืองหรือเจ้าหน้าที่ระดับ สูงจะทำให้การเมืองไทย ดีขึ้น	54 (54.0)	32 (38.0)	12 (12.0)	2 (2.0)	0 (0.0)	4.38
2.การให้สมาชิกสภาผู้ แทนราษฎรส่วนหนึ่งมา จากบัญชีรายชื่อเป็น ประโยชน์ต่อการได้คนดี มีความสามารถ	43 (43.0)	38 (38.0)	12 (12.0)	6 (6.0)	1 (1.0)	4.16
3.การเลือกตั้งแบบเขตละ คนดีเพราะประชาชน สามารถตรวจสอบการ ทำงานของตัวแทนของ ตนได้ง่ายขึ้น	49 (49.0)	47 (47.0)	1 (1.0)	1 (1.0)	2 (2.0)	4.40
4. การกำหนดคุณสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภาดีกว่าต้องจบ ปริญญาตรีเป็นการดี เพราะได้คนมีความรู้ ความสามารถ	52 (52.0)	24 (24.0)	19 (19.0)	2 (2.0)	3 (3.0)	4.20

ประเด็น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ (ร้อยละ)	ไม่เห็น ด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง (ร้อยละ)	ค่า เฉลี่ย
5.การที่รัฐให้เงินอุดหนุน พรรคการเมืองถือเป็น เรื่องดีเพราะเป็นช่วยให้ พรรคมีทุนทำกิจกรรม ต่าง ๆ เพื่อเข้าถึงประชา ชนมากขึ้น	20 (20.0)	29 (29.0)	25 (25.0)	24 (24.0)	2 (2.0)	3.90
6.การเลือกตั้งผู้ว่าราชการ จังหวัดในประเทศไทย ควรเกิดขึ้นได้แล้วเพราะ จะเป็นการส่งเสริมการ กระจายอำนาจแก่ท้องถิ่น	55 (55.0)	38 (38.0)	4 (4.0)	3 (3.0)	0 (0.0)	4.45
7.ในการตัดสินใจปัญหาที่ เกิดขึ้น การลงคะแนน เสียงข้างมากเป็นวิธีที่ดีที่ สุดในการตัดสินใจ	61 (61.0)	31 (31.0)	3 (3.0)	4 (4.0)	1 (1.0)	4.47
8.รัฐธรรมนูญฉบับ ปัจจุบันมีหลักการที่ค่อนข้าง จำกัดสิทธิและเสรี ภาพของประชาชน	16 (16.0)	21 (21.0)	37 (37.0)	16 (16.0)	10 (10.0)	3.17
9.การทำประชานิยม ของรัฐในโครงการต่าง ๆ ไม่เหมาะสมเพราะทำให้ เกิดความล่าช้าในการ ดำเนินงาน	6 (6.0)	20 (20.0)	25 (25.0)	28 (28.0)	18 (18.0)	2.47

ประเด็น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ (ร้อยละ)	ไม่เห็น ด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง (ร้อยละ)	ค่า เฉลี่ย
10.นายกรัฐมนตรีควรมี อำนาจพิเศษเพื่อความรวดเร็วและเด็ดขาดในการ บริหารงานและแก้ไข ปัญหา เช่นการสั่งจำคุก หรือสั่งประหารชีวิต โดยไม่ต้องขึ้นศาลเป็นต้น	16 (16.0)	11 (11.0)	17 (17.0)	27 (27.0)	29 (29.0)	2.58

จากตารางที่ 3.3 แสดงความเห็นต่อประเด็นต่าง ๆ ทางการเมืองจากตารางสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. จากประเด็น “การที่ประชาชนมีสิทธิเข้าชื่อถอดถอนนักการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงจะทำให้การเมืองไทยดีขึ้น” มีผู้ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.0 ตอบว่าเห็นด้วย 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.0 ตอบว่าไม่แน่ใจ 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.0 ตอบว่าไม่เห็นด้วย 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 ไม่มีผู้ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.38 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย

2. จากประเด็น “การให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนหนึ่งมาจากบัญชีรายชื่อเป็นประโยชน์ต่อการได้คนดีมีความสามารถ” มีผู้ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.0 ตอบว่าเห็นด้วย 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.0 ตอบว่าไม่แน่ใจ 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.0 ตอบว่าไม่เห็นด้วย 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.0 ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 รายคิดเป็นร้อยละ 1.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.16 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย

3. จากประเด็น “การเลือกตั้งแบบเขตละคนดีเพราะประชาชนสามารถตรวจสอบการทำงานของตัวแทนของตนได้ง่ายขึ้น” มีผู้ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.0 ตอบว่าเห็นด้วย 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.0 ตอบว่าไม่แน่ใจ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตอบว่าไม่เห็นด้วย 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 รายคิดเป็นร้อยละ 2.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.40 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย

4. จากประเด็น “การกำหนดคุณสมบัติสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาซึ่งจะต้องจบปริญญาตรีเป็นการดีเพราะได้คนมีความรู้ความสามารถ” มีผู้ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.0 ตอบว่าเห็นด้วย 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.0 ตอบว่าไม่แน่ใจ 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.0 ตอบว่าไม่เห็นด้วย 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 3 รายคิดเป็นร้อยละ 3.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.20 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย

5. จากประเด็น “การที่รัฐให้เงินอุดหนุนพรรคการเมืองถือเป็นเรื่องดีเพราะเป็นช่วยให้พรรคมีทุนทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเข้าถึงประชาชนมากขึ้น” มีผู้ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.0 ตอบว่าเห็นด้วย 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.0 ตอบว่าไม่แน่ใจ 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.0 ตอบว่าไม่เห็นด้วย 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.0 ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 รายคิดเป็นร้อยละ 2.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.90 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย

6. จากประเด็น “การเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดในประเทศไทยควรเกิดขึ้นได้แล้ว เพราะจะเป็นการส่งเสริมการกระจายอำนาจแก่ท้องถิ่น” มีผู้ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.0 ตอบว่าเห็นด้วย 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.0 ตอบว่าไม่แน่ใจ 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 ตอบว่าไม่เห็นด้วย 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0 ไม่มีผู้ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.45 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย

7. จากประเด็น “ในการตัดสินใจปัญหาที่เกิดขึ้น การลงคะแนนเสียงข้างมากเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการตัดสินใจ” มีผู้ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.0 ตอบว่าเห็นด้วย 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.0 ตอบว่าไม่แน่ใจ 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0 ตอบว่าไม่เห็นด้วย 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 รายคิดเป็นร้อยละ 1.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 4.47 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย

8. จากประเด็น “รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีหลักการที่ค่อนข้างจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน” มีผู้ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.0 ตอบว่าเห็นด้วย 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.0 ตอบว่าไม่แน่ใจ 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.0 ตอบว่าไม่เห็นด้วย 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.0 ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 10 รายคิดเป็นร้อยละ 10.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 3.17 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ

9. จากประเด็น “การทำประชาพิจารณ์ของรัฐในโครงการต่าง ๆ ไม่เหมาะสมเพราะทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน” มีผู้ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.0 ตอบว่าเห็นด้วย 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.0 ตอบว่าไม่แน่ใจ 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.0 ตอบว่าไม่เห็นด้วย

28 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.0 ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 18 รายคิดเป็นร้อยละ 18.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 2.47 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย

10. จากประเด็น “นายกรัฐมนตรีควรมีอำนาจพิเศษเพื่อความรวดเร็วและเด็ดขาดในการบริหารงานและแก้ไขปัญหา เช่นการสั่งจำคุกหรือสั่งประหารชีวิตโดยไม่ต้องขึ้นศาล เป็นต้น” มีผู้ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.0 ตอบว่าเห็นด้วย 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.0 ตอบว่าไม่แน่ใจ 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.0 ตอบว่าไม่เห็นด้วย 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.0 ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 29 รายคิดเป็นร้อยละ 29.0 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคือ 2.58 แสดงถึงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย

ตารางที่ 3.4 แสดงค่าคะแนนรวมความรู้ความเข้าใจทางการเมือง

คะแนนรวม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	1	1.0
2	1	1.0
4	8	8.0
5	10	10.0
6	10	10.0
7	18	18.0
8	14	14.0
9	26	26.0
10	12	12.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 3.4 มีผู้ตอบแบบสอบถาม 100 ราย ได้คะแนนรวมความรู้ความเข้าใจทางการเมือง 1 คะแนน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 ได้คะแนนรวม 2 คะแนน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 ได้คะแนนรวม 4 คะแนน จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0 ได้คะแนนรวม 5 คะแนน จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.0 ได้คะแนนรวม 6 คะแนน จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.0 ได้คะแนนรวม 7 คะแนน จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.0 ได้คะแนนรวม 8 คะแนน จำนวน 14

ราย คิดเป็นร้อยละ 14.0 ได้คะแนนรวม 9 คะแนน จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.0 ได้คะแนนรวม 10 คะแนน จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.0

โดยกำหนดช่วงคะแนน 0 – 4 คะแนน หมายถึงมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองไทยอยู่ในระดับต่ำ ช่วงคะแนน 5 – 7 คะแนน หมายถึงมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองไทยอยู่ในระดับปานกลาง ช่วงคะแนน 8 – 10 คะแนน หมายถึงมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองไทยอยู่ในระดับสูง ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองไทยอยู่ในระดับสูง รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง และยังมีอยู่จำนวนหนึ่งที่ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองไทยอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 3.5 แสดงค่าคะแนนรวมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง

คะแนนรวม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
13	2	2.0
15	2	2.0
16	1	1.0
17	2	2.0
18	7	7.0
19	4	4.0
20	8	8.0
21	12	12.0
22	14	14.0
23	21	21.0
24	8	8.0
25	11	11.0
26	4	4.0
27	4	4.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 3.5 มีผู้ตอบแบบสอบถาม 100 ราย ได้คะแนนรวมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง 13 คะแนน จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 ได้คะแนนรวม 15 คะแนน จำนวน 2 ราย

คิดเป็นร้อยละ 2.0 ได้คะแนนรวม 16 คะแนน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 ได้คะแนนรวม 17 คะแนน จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 ได้คะแนนรวม 18 คะแนน จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.0 ได้คะแนนรวม 19 คะแนน จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 ได้คะแนนรวม 20 คะแนน จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0 ได้คะแนนรวม 21 คะแนน จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.0 ได้คะแนนรวม 22 คะแนน จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.0 ได้คะแนนรวม 23 คะแนน จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.0 ได้คะแนนรวม 24 คะแนน จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0 ได้คะแนนรวม 25 คะแนน จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.0 ได้คะแนนรวม 26 คะแนน จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 ได้คะแนนรวม 27 คะแนน จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0

โดยกำหนดช่วงคะแนน 9 – 14 คะแนน หมายถึงมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในระดับต่ำ ช่วงคะแนน 15 – 20 คะแนน หมายถึงมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในระดับปานกลาง ช่วงคะแนน 21 – 27 คะแนน หมายถึงมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในระดับสูง ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในระดับสูง รองลงมาคือระดับปานกลาง และยังมีผู้นำท้องถิ่นบางส่วนที่ยังมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในระดับต่ำ

ตารางที่ 3.6 แสดงค่าคะแนนรวมความเห็นต่อประเด็นต่าง ๆทางการเมือง

คะแนนรวม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
28	1	1.0
30	1	1.0
31	5	5.0
32	4	4.0
33	5	5.0
34	6	6.0
35	8	8.0
36	5	5.0
37	13	13.0
38	11	11.0
39	6	6.0
40	1	1.0
41	8	8.0

คะแนนรวม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
42	8	8.0
43	10	10.0
44	4	4.0
45	3	3.0
46	1	1.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 3.6 มีผู้ตอบแบบสอบถาม 100 ราย ได้คะแนนรวมของความเห็นต่อประเด็นต่าง ๆ ทางการเมือง 28 คะแนน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 ได้คะแนนรวม 30 คะแนน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 ได้คะแนนรวม 31 คะแนน จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.0 ได้คะแนนรวม 32 คะแนน จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 ได้คะแนนรวม 33 คะแนน จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.0 ได้คะแนนรวม 34 คะแนน จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.0 ได้คะแนนรวม 35 คะแนน จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0 ได้คะแนนรวม 36 คะแนน จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.0 ได้คะแนนรวม 37 คะแนน จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.0 ได้คะแนนรวม 38 คะแนน จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.0 ได้คะแนนรวม 39 คะแนน จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.0 ได้คะแนนรวม 40 คะแนน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 ได้คะแนนรวม 41 คะแนน จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0 ได้คะแนนรวม 42 คะแนน จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0 ได้คะแนนรวม 43 คะแนน จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.0 ได้คะแนนรวม 44 คะแนน จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 ได้คะแนนรวม 45 คะแนน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 ได้คะแนนรวม 46 คะแนน จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0

โดยกำหนดช่วงคะแนน 10 – 25 คะแนน หมายถึงไม่เห็นด้วยต่อประเด็นทางการเมืองที่เป็นประชาธิปไตย ช่วงคะแนน 26 – 40 คะแนน หมายถึงเห็นด้วยต่อประเด็นทางการเมืองที่เป็นประชาธิปไตย ช่วงคะแนน 41 – 50 คะแนน หมายถึงเห็นด้วยอย่างยิ่งต่อประเด็นทางการเมืองที่เป็นประชาธิปไตย ดังนั้นจึงพบว่าผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่เห็นด้วยต่อประเด็นทางการเมืองที่เป็นประชาธิปไตย รองลงมาจะเป็นกลุ่มที่เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อประเด็นทางการเมืองที่เป็นประชาธิปไตย และไม่ผู้นำท้องถิ่นที่ไม่เห็นด้วยต่อประเด็นทางการเมืองที่เป็นประชาธิปไตย

ตารางที่ 3.7 แสดงการเปรียบเทียบค่าคะแนนรวมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองของผู้นำท้องถิ่นในเขตเมืองและเขตชนบท

ค่าคะแนนรวมความรู้ความเข้าใจทางการเมือง	พื้นที่	
	อำเภอเมือง	อำเภอดอยเต่า
1	0 (0.0)	1 (2.2)
2	0 (0.0)	1 (2.2)
4	1 (1.9)	7 (15.2)
5	4 (7.4)	6 (13.0)
6	5 (9.3)	5 (10.9)
7	8 (14.8)	10 (21.7)
8	12 (22.2)	2 (4.3)
9	14 (25.9)	12 (26.1)
10	10 (18.5)	2 (4.3)
รวม	54 (100.0)	46 (100.0)

จากตาราง 3.7 ผู้นำท้องถิ่นที่ได้คะแนนรวมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครอง 1 คะแนน ในเขตอำเภอดอยเต่า 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.2 ได้คะแนนรวม 2 คะแนน ในเขตอำเภอ ดอยเต่า 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.2 ได้คะแนนรวม 4 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.9 ในเขตอำเภอดอยเต่า 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.2 ได้คะแนนรวม 5 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 4

ราย คิดเป็นร้อยละ 7.4 ในเขตอำเภอคอยเต่า 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.0 ได้คะแนนรวม 6 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.3 ในเขตอำเภอคอยเต่า 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.9 ได้คะแนนรวม 7 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.8 ในเขตอำเภอคอยเต่า 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.7 ได้คะแนนรวม 9 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.9 ในเขตอำเภอคอยเต่า 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.1 ได้คะแนนรวม 10 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.5 ในเขตอำเภอคอยเต่า 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3

โดยกำหนดช่วงคะแนน 0 – 4 คะแนน หมายถึงมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองไทยอยู่ในระดับต่ำ ช่วงคะแนน 5 – 7 คะแนน หมายถึงมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองไทยอยู่ในระดับปานกลาง ช่วงคะแนน 8 – 10 คะแนน หมายถึงมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองไทยอยู่ในระดับสูง โดยพบว่าผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยในเขตอำเภอเมืองส่วนใหญ่มีระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองไทยอยู่ในระดับสูง รองลงมาคือระดับปานกลาง และระดับต่ำมีจำนวนน้อยมาก คือ 1 ราย ในขณะที่ผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยในเขตอำเภอคอยเต่าส่วนใหญ่มีระดับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองไทยอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือระดับสูง และสุดท้ายคือระดับต่ำ

ตารางที่ 3.8 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนรวมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในเขตเมืองและเขตชนบท

คะแนนรวมการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมทางการเมือง	พื้นที่	
	อำเภอเมือง	อำเภอคอยเต่า
13	1 (1.9)	1 (2.2)
15	0 (0.0)	2 (4.3)
16	0 (0.0)	1 (2.2)
17	2 (3.7)	0 (0.0)
18	3 (5.6)	4 (8.7)

คะแนนรวมการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมทางการเมือง	พื้นที่	
	อำเภอเมือง	อำเภอดอยเต่า
19	3 (5.6)	1 (2.2)
20	6 (11.1)	2 (4.3)
21	5 (9.3)	7 (15.2)
22	9 (16.7)	5 (10.9)
23	9 (16.7)	12 (26.1)
24	5 (9.3)	3 (6.5)
25	4 (7.4)	7 (15.2)
26	4 (7.4)	0 (0.0)
27	3 (5.6)	1 (2.2)
รวม	54 (100.0)	46 (100.0)

จากตาราง 3.8 ผู้นำท้องถิ่นที่ได้คะแนนรวมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง 13 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.9 ในเขตอำเภอดอยเต่า 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.2 ได้คะแนนรวม 15 คะแนน ในเขตอำเภอดอยเต่า 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 ได้คะแนนรวม 16 คะแนน ในเขตอำเภอดอยเต่า 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.2 ได้คะแนนรวม 17 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.7 ได้คะแนนรวม 18 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.6 ในเขตอำเภอดอยเต่า 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.7 ได้คะแนนรวม 19 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.6 ในเขตอำเภอดอยเต่า 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.2 ได้คะแนนรวม 20 คะแนน

ในเขตอำเภอเมือง 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.1 ในเขตอำเภอดอยเต่า 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 ได้คะแนนรวม 21 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.3 ในเขตอำเภอดอยเต่า 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.2 ได้คะแนนรวม 22 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.7 ในเขตอำเภอดอยเต่า 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.9 ได้คะแนนรวม 23 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.7 ในเขตอำเภอดอยเต่า 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.1 ได้คะแนนรวม 24 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.3 ในเขตอำเภอดอยเต่า 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.5 ได้คะแนนรวม 25 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.4 ในเขตอำเภอดอยเต่า 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.2 ได้คะแนนรวม 26 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.4 ได้คะแนนรวม 27 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.6 ในเขตอำเภอดอยเต่า 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.2

โดยกำหนดช่วงคะแนน 9 – 14 คะแนน หมายถึงมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในระดับต่ำ ช่วงคะแนน 15 – 20 คะแนน หมายถึงมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในระดับปานกลาง ช่วงคะแนน 21 – 27 คะแนน หมายถึงมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในระดับสูง โดยพบว่าทั้งผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองและอำเภอดอยเต่ามีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูง รองลงมาคือระดับปานกลาง และระดับต่ำ ในส่วนของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในระดับสูงของผู้นำทั้ง 2 เขต โดยรวมจะพบว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจะมีค่าร้อยละของการมีส่วนร่วมสูงกว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่า

ตารางที่ 3.9 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนรวมความเห็นต่อประเด็นต่าง ๆ ทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในเขตเมืองและเขตชนบท

คะแนนรวมความเห็นต่อ ประเด็นต่าง ๆ ทางการเมือง	พื้นที่	
	อำเภอเมือง	อำเภอดอยเต่า
28	0 (0.0)	1 (2.2)
30	1 (1.9)	0 (0.0)
31	1 (1.9)	4 (8.7)

คะแนนรวมความเห็นต่อ ประเด็นต่าง ๆ ทางการเมือง	พื้นที่	
	อำเภอเมือง	อำเภอดอยเต่า
32	2 (3.7)	2 (4.3)
33	2 (3.7)	3 (6.5)
34	4 (7.4)	2 (4.3)
35	5 (9.5)	3 (6.5)
36	2 (3.7)	3 (6.5)
37	9 (16.7)	4 (8.7)
38	5 (9.3)	6 (13.0)
39	4 (7.4)	2 (4.3)
40	1 (1.9)	0 (0.0)
41	5 (9.3)	3 (6.5)
42	1 (1.9)	7 (15.2)
43	6 (11.1)	4 (8.7)
44	2 (3.7)	2 (4.3)
45	1 (1.9)	0 (0.0)

คะแนนรวมความเห็นต่อ ประเด็นต่าง ๆ ทางการเมือง	พื้นที่	
	อำเภอเมือง	อำเภอดอยเต่า
46	3 (5.6)	0 (0.0)
รวม	54 (100.0)	46 (100.0)

จากตาราง 3.9 ผู้นำท้องถิ่นที่ได้คะแนนรวมความเห็นต่อประเด็นต่าง ๆ ทางการเมือง 28 คะแนน ในเขตอำเภอดอยเต่า 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.2 ได้คะแนนรวม 30 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.9 ได้คะแนนรวม 31 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.9 ในเขตอำเภอดอยเต่า 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.7 ได้คะแนนรวม 32 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.7 ในเขตอำเภอดอยเต่า 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 ได้คะแนนรวม 33 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.7 ในเขตอำเภอดอยเต่า 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.5 ได้คะแนนรวม 34 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.4 ในเขตอำเภอดอยเต่า 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 ได้คะแนนรวม 35 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.3 ในเขตอำเภอดอยเต่า 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.7 ได้คะแนนรวม 36 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.7 ในเขตอำเภอดอยเต่า 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.5 ได้คะแนนรวม 37 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.7 ในเขตอำเภอดอยเต่า 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.7 ได้คะแนนรวม 38 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.3 ในเขตอำเภอดอยเต่า 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.0 ได้คะแนนรวม 39 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.4 ในเขตอำเภอดอยเต่า 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 ได้คะแนนรวม 40 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.9 3 ได้คะแนนรวม 41 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.3 ในเขตอำเภอดอยเต่า 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.5 ได้คะแนนรวม 42 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.9 ในเขตอำเภอดอยเต่า 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.2 ได้คะแนนรวม 43 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.1 ในเขตอำเภอดอยเต่า 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.7 ได้คะแนนรวม 44 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.7 ในเขตอำเภอดอยเต่า 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 ได้คะแนนรวม 45 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.9 ได้คะแนนรวม 46 คะแนน ในเขตอำเภอเมือง 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.6

โดยกำหนดช่วงคะแนน 10 –25 คะแนน หมายถึงไม่เห็นด้วยต่อการเมืองที่เป็นประชาธิปไตย ช่วงคะแนน 26 – 40 คะแนน หมายถึงเห็นด้วยต่อการเมืองที่เป็น

ประชาธิปไตย ช่วงคะแนน 41 – 50 คะแนน หมายถึงเห็นด้วยอย่างยิ่งต่อประเด็นทางการเมืองที่เป็นประชาธิปไตย โดยจะพบว่าทั้งผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองส่วนมากจะมีความรู้สึกเห็นด้วยต่อประเด็นทางการเมืองที่เป็นประชาธิปไตย รองลงมาคือเห็นด้วยอย่างยิ่งและไม่มีผู้นำท้องถิ่นที่ไม่เห็นด้วยต่อประเด็นทางการเมืองที่เป็นประชาธิปไตย เมื่อสังเกตจากค่าร้อยละจะพบว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองโดยรวมแล้วจะเห็นด้วยอย่างยิ่งต่อประเด็นทางการเมืองที่เป็นประชาธิปไตยมากกว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอคอยเต่า

4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ผ่านสื่อกับความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทย

ตารางที่ 4.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับประเด็นสมาชิกวุฒิสภาอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี

สมาชิกวุฒิสภา อยู่ในตำแหน่ง คราวละ 4 ปี	ระดับการศึกษา					
	ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา	ปวช. และ ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญา ตรีขึ้นไป	รวม
ไม่ใช่	11 (25.0)	25 (65.8)	5 (62.5)	3 (60.0)	4 (80.0)	48 (48.0)
ใช่	33 (75.0)	13 (34.2)	3 (37.5)	2 (40.0)	1 (20.0)	52 (52.0)
รวม	44 (100.0)	38 (100.0)	8 (100.0)	5 (100.0)	5 (100.0)	100 (100.0)

$$\text{Chi-Square} = 17.157 \quad \text{df} = 4 \quad \text{Sig} = 0.002$$

จากตารางพบว่า มีผู้ตอบถูกในประเด็นทั้งหมด 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.0 แยกเป็นผู้ที่จบระดับประถมศึกษา 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.0 จบระดับมัธยมศึกษา 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.8 จบระดับ ปวช. และ ปวส. 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.5 จบระดับปริญญาตรี 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.0 จบระดับปริญญาตรีขึ้นไป 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.0

ส่วนผู้ที่ตอบผิด 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.0 แยกเป็นผู้ที่จบระดับประถมศึกษา 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.0 จบระดับมัธยมศึกษา 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.2 จบระดับ ปวช. และ ปวส. 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.5 จบระดับปริญญาตรี 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.0 จบระดับปริญญาตรีขึ้นไป 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 20

ค่า Sig = 0.002 ซึ่งเป็นค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้อย่างมีนัยสำคัญในเรื่องวาระการดำรงตำแหน่งของวุฒิสมาชิก โดยผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่ไม่ทราบในประเด็นนี้ โดยมีผู้ที่มีระดับการศึกษาที่สูงกว่าจะมีแนวโน้มที่จะตอบถูกมากกว่ากลุ่มอื่นเมื่อพิจารณาจากค่าร้อยละ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้นมาจากระดับประถมจะมีความรู้มากกว่า ทำให้มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองดีกว่าผู้ที่จบการศึกษาในระดับต่ำ โดยกลุ่มที่ตอบในประเด็นนี้ถูกต้องมากที่สุด คือ กลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไปโดยคิดเป็นร้อยละ 80.0 ของกลุ่ม

ตารางที่ 4.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อหนังสือพิมพ์กับการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อพรรคให้ถึงประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง

การเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อพรรค ให้ถึงประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง	ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อหนังสือพิมพ์			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
ไม่ใช้	8 (24.2)	8 (20.0)	14 (61.9)	30 (30.0)
ใช้	25 (75.8)	32 (80.0)	13 (48.1)	70 (70.0)
รวม	33 (100.00)	40 (100.0)	27 (100.0)	100 (100.0)

$$\text{Chi - Square} = 8.565 \quad \text{df} = 2 \quad \text{Sig} = 0.014$$

จากตาราง 4.2 พบว่า มีผู้ตอบถูกในประเด็นทั้งหมด 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.0 แยกเป็นผู้ที่รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อหนังสือพิมพ์น้อย 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.8 รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ปานกลาง 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.0 รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อหนังสือพิมพ์มาก 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.0

ส่วนผู้ที่ตอบผิด 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.0 แยกเป็นผู้ที่รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อหนังสือพิมพ์น้อย 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.2 รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ปานกลาง 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.0 รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อหนังสือพิมพ์มากกว่า 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.9

ค่า Sig = 0.014 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่าปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ โดยผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่ทราบในประเด็นนี้ โดยผู้ที่รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ปานกลางมีแนวโน้มในการตอบถูกในประเด็นนี้มากกว่ากลุ่มอื่น เมื่อพิจารณาจากค่าร้อยละทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์ ในส่วนของข่าวการเมืองส่วนมากจะเป็นการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมืองมากกว่าที่จะเป็นการมุ่งเน้นการให้ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง จึงทำให้การอ่านข่าวหนังสือพิมพ์มากไม่ได้ส่งผลให้ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองดีขึ้น โดยกลุ่มที่ตอบในประเด็นที่ถูกต้อง มากที่สุดคือกลุ่มที่รับสื่อหนังสือพิมพ์ปานกลาง โดยคิดเป็นร้อยละ 80.0 ของกลุ่ม

ตารางที่ 4.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านโทรทัศน์กับประเด็นตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ประชาชนไม่มีสิทธิเสนอร่างกฎหมาย

ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ประชาชนไม่มีสิทธิเสนอ ร่างกฎหมาย	ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
ไม่ใช้	3 (50.0)	14 (46.7)	49 (73.4)	64 (64.0)
ใช้	3 (50.0)	16 (53.3)	17 (26.6)	36 (36.0)
รวม	6 (100.0)	30 (100.0)	64 (100.0)	100 (100.0)

$$\text{Chi-square} = 6.897 \quad df = 2 \quad \text{Sig} = 0.032$$

จากตาราง 4.3 พบว่า มีผู้ตอบถูกในประเด็น ทั้งหมด 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.0 แยกเป็นผู้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์น้อย 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.0 รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อ

โทรศัพท์ปานกลาง 14 ราย คิดเป็น ร้อยละ 46.7 รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรศัพท์มาก 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.4

ส่วนผู้ที่ตอบผิด 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.0 แยกเป็นรับผู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรศัพท์น้อย 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.0 รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรศัพท์ปานกลาง 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.3 รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรศัพท์มาก 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.6

ค่า Sig = 0.032 ซึ่งต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรศัพท์มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิของประชาชนฉบับใหม่ โดยผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มทราบในประเด็นนี้ โดยผู้ที่รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรศัพท์มากมีแนวโน้มการตอบถูกในประเด็นนี้มากกว่ากลุ่มอื่นเมื่อพิจารณาจากค่าร้อยละ ทั้งนี้เนื่องมาจากการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรศัพท์เป็นเรื่องที่ง่ายและได้รับความสนใจมาก เพราะสามารถรับได้ทั้งภาพและเสียงสามารถทำงานไปและรับสื่อในเวลาเดียวกันได้ และเนื้อหาของสื่อโทรศัพท์ก็มีความน่าสนใจ และมีการสอดแทรกความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน เข้าไปอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในช่วงของการเสนอข่าว และยังมีการสอดแทรกความรู้ทางการเมืองในช่วงบันเทิงอีกด้วย เช่น การนำคารา นักร้อง นักแสดงมาร่วมรณรงค์ให้ความรู้ทางกฎหมายในประเด็นต่าง ๆ ด้วย เช่น การเลือกตั้งแบบใหม่ สิทธิต่าง ๆ ของประชาชน การต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียง เป็นต้น เป็นผลมาจากสื่อโทรศัพท์มีประสิทธิภาพอย่างสูงในการกล่อมเกลารับรู้ทางการเมืองทำให้ผู้รับสื่อโทรศัพท์มากมีความรู้ความเข้าใจทางกฎหมายมาก โดยกลุ่มที่ตอบในประเด็นนี้ถูกต้องมากที่สุด คือ กลุ่มที่รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรศัพท์มาก โดยคิดเป็นร้อยละ 73.4 ของกลุ่ม

ตารางที่ 4.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านโทรศัพท์กับประเด็นหากนักการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐบาลตำแหน่งมีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า 50,000 คน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อถอดถอนผู้นั้นจากตำแหน่งได้

หากนักการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐบาลบางคนมีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า 50,000 คน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อถอดถอนผู้นั้นจากตำแหน่งได้	ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรศัพท์			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
ไม่ใช่	2 (33.3)	3 (10.0)	3 (4.7)	8 (8.0)
ใช่	4 (66.9)	27 (90.0)	61 (95.3)	92 (92.0)
รวม	6 (100.0)	30 (100.0)	64 (100.0)	100 (100.0)

$$\text{Chi - Square} = 6.349 \quad \text{df} = 2 \quad \text{Sig} = 0.042$$

จากตาราง 4.4 พบว่ามีผู้ตอบถูกในประเด็น ทั้งหมด 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.0 แยกเป็นผู้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรศัพท์น้อย 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.9 รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรศัพท์ปานกลาง 27 ราย คิดเป็น ร้อยละ 90.0 รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรศัพท์มาก 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.3

ส่วนผู้ที่ตอบผิด 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0 แยกเป็นผู้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรศัพท์น้อย 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.3 รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรศัพท์ปานกลาง 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.0 รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรศัพท์มาก 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.7

ค่า Sig = 0.042 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่าปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรศัพท์มีความสัมพันธ์รับความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิของประชาชนในการถอดถอนนักการเมืองที่ทุจริตต่อหน้าที่ได้ โดยผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มทราบในประเด็นนี้ โดยผู้ที่รับข้อมูล

ข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์มักมีแนวโน้มในการตอบถูกในประเด็นนี้มากกว่ากลุ่มอื่นเมื่อพิจารณาจากคำร้อยละ ทั้งนี้เนื่องมาจากการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์เป็นเรื่องที่ง่ายและได้รับความสนใจมาก เพราะสามารถรับได้ทั้งภาพและเสียง สามารถทำงานไปรับสื่อโทรทัศน์ไปด้วยและเนื้อหาของสื่อโทรทัศน์ก็มีความน่าสนใจและมีการสอดแทรกความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชนเข้าไปอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอโดยเฉพาะในช่วงของการเสนอข่าว และยังมีการสอดแทรกความรู้ในช่องบันเทิงด้วย เช่น การนำดารา นักร้อง นักแสดง มาร่วมรณรงค์ในความรู้ทางกฎหมายประเด็นต่าง ๆ ด้วย เช่น การเลือกตั้งแบบใหม่ สิทธิต่าง ๆ ของกฎหมาย การต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียง จึงทำให้ผู้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์มักมีความรู้ความเข้าใจทางกฎหมายมาก โดยกลุ่มที่ตอบในประเด็นนี้ถูกต้องมากที่สุด คือ กลุ่มที่รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์มาก โดยคิดเป็นร้อยละ 93.5 ของกลุ่ม

ตารางที่ 4.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารกับประเด็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 สมัย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 สมัย	ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
ไม่ใช่	4 (66.7)	13 (43.3)	52 (81.3)	69 (69.0)
ใช่	2 (33.3)	17 (56.7)	12 (18.8)	31 (31.0)
รวม	6 (100.0)	30 (100.0)	64 (100.0)	100 (100.0)

$$\text{Chi - Square} = 13.745 \quad \text{df} = 2 \quad \text{Sig} = 0.001$$

จากตาราง 4.5 พบว่า มีผู้ตอบถูกในประเด็น ทั้งหมด 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.0 แยกเป็นผู้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์น้อย 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.7 ผู้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์ปานกลาง 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.3 ผู้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์มาก 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.3

ส่วนผู้ตอบผิด 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.0 แยกเป็นผู้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์ น้อย 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.3 ผู้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์ปานกลาง 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.7 ผู้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์มาก 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.8

ค่า Sig = 0.001 ซึ่งต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในเรื่องวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยผู้นำทองถิ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มทราบในประเด็นนี้ โดยที่ผู้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์มากมีแนวโน้มในการตอบถูกในประเด็นนี้มากกว่ากลุ่มอื่นเมื่อพิจารณาจากค่าร้อยละ ทั้งนี้เนื่องมาจากการรับสื่อโทรทัศน์เป็นเรื่องที่ง่ายและได้รับความสนใจมาก เพราะสามารถรับได้ทั้งภาพและเสียง สามารถทำงานไปและรับสื่อในเวลาเดียวกันได้ และเนื้อหาของสื่อโทรทัศน์ก็มีความน่าสนใจ รวมทั้งมีการสอดแทรกความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชนเข้าไปอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในช่วงของการเสนอข่าวและยังมีการสอดแทรกความรู้ทางกฎหมายในช่วงบันเทิงด้วย เช่น การนำคารา นักร้อง นักแสดงมาร่วมรณรงค์ในความรู้ทางกฎหมายในประเด็นต่างๆ ด้วย เช่น การเลือกตั้งแบบใหม่ สิทธิต่าง ๆ ของประชาชน การต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียง เป็นต้น จึงทำให้ผู้รับสื่อโทรทัศน์มากมีความรู้ความเข้าใจทางกฎหมายมาก โดยกลุ่มที่ตอบในประเด็นนี้ถูกต้องมากที่สุด คือ กลุ่มที่รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์มาก โดยคิดเป็นร้อยละ 81.3 ของกลุ่ม

ตาราง 4.6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อหนังสือพิมพ์กับประเด็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 สมัย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 สมัย	ปริมาณการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสื่อหนังสือพิมพ์			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
ไม่ใช่	14 (42.4)	33 (82.5)	22 (81.5)	69 (69.0)
ใช่	19 (57.6)	7 (17.5)	5 (18.5)	31 (31.01)
รวม	33 (100.0)	40 (100.0)	27 (100.0)	100 (100.0)

$$\text{Chi-square} = 16.271 \quad \text{df} = 2 \quad \text{Sig} = 0.000$$

จากตาราง 4.6 พบว่า มีผู้ตอบถูกในประเด็น ทั้งหมด 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.0 แยกเป็นผู้รับสื่อหนังสือพิมพ์น้อย 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.4 รับสื่อหนังสือพิมพ์ปานกลาง 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.5 รับสื่อหนังสือพิมพ์มาก 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.5

ส่วนผู้ที่ตอบผิด 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.0 แยกเป็นผู้ที่รับสื่อหนังสือพิมพ์น้อย 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.6 รับสื่อหนังสือพิมพ์ปานกลาง 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.5 รับสื่อหนังสือพิมพ์มาก 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.5

ค่า Sig = 0.000 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ปริมาณการรับสื่อหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจเรื่องวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มทราบในประเด็นนี้ โดยผู้รับสื่อหนังสือพิมพ์ปานกลางมีแนวโน้มในการตอบถูกในประเด็นนี้มากกว่ากลุ่มอื่น เมื่อพิจารณาจากค่าร้อยละ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ในส่วนของการเมืองส่วนมากจะเป็นการวิพากษ์วิจารณ์ทางกฎหมายมากกว่าจะเป็นการมุ่งเน้นการได้รับความรู้ความเข้าใจทางกฎหมาย จึงทำให้การอ่านข่าวหนังสือพิมพ์มากไม่ได้ส่งผลให้ความรู้ความเข้าใจทางกฎหมายดีขึ้น โดยกลุ่มที่ตอบในประเด็นนี้ถูกต้องมากที่สุดคือกลุ่มที่รับหนังสือพิมพ์ปานกลางโดยคิดเป็นร้อยละ 81.5 ของกลุ่ม

ตาราง 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อวิทยุกับประเด็นสมาชิกวุฒิสภาอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี

สมาชิกวุฒิสภาอยู่ในตำแหน่ง คราวละ 4 ปี	ปริมาณการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อวิทยุ			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
ไม่ใช่	8 (25.8)	31 (54.4)	9 (75.0)	48 (48.0)
ใช่	23 (74.2)	26 (45.6)	3 (25.0)	52 (52.0)
รวม	31 (100.0)	59 (100.0)	12 (100.0)	100 (100.0)

$$\text{Chi-square} = 10.554 \quad \text{df} = 2 \quad \text{Sig} = 0.005$$

จากตาราง 4.7 พบว่ามีผู้ตอบถูกในประเด็น ทั้งหมด 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.0 แยกเป็นผู้ที่รับรู้ข่าวสารผ่านสื่อวิทยุน้อย 8 คิดเป็นร้อยละ 25.8 รับรู้ข่าวสารผ่านสื่อวิทยุปานกลาง 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.4 รับรู้ข่าวสารผ่านสื่อวิทยุมาก 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.0

ส่วนผู้ตอบผิด 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.0 แยกเป็นผู้รับรู้ข่าวสารผ่านสื่อวิทยุน้อย 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.2 รับรู้ข่าวสารผ่านสื่อวิทยุปานกลาง 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.6 รับรู้ข่าวสารผ่านสื่อวิทยุมาก 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 25

ค่า Sig = 0.005 ซึ่งเป็นค่าต่ำกว่า 0.05 ซึ่งเป็นค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่าปริมาณการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อวิทยุมีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจเรื่องวาระการดำรงตำแหน่งของวุฒิสมาชิก โดยผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มไม่ทราบในประเด็นนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อวิทยุน้อย โดยมี 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.2 ซึ่งเป็นกลุ่มที่ตอบผิดมากที่สุด โดยผู้ที่มีการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อวิทยุมากมีแนวโน้มที่ตอบถูกมากกว่ากลุ่มอื่นเมื่อพิจารณาจากค่าร้อยละ ทั้งนี้เนื่องมาจากสื่อวิทยุเป็นสื่อที่รับฟังง่าย สามารถรับฟังได้ทั้งในช่วงที่ทำงานอยู่และในช่วงเวลาว่างโดยทุกต้นชั่วโมงของรายการบันเทิงจะมีข่าว แต่เนื่องจากสื่อวิทยุได้รับความนิยมน้อยกว่าสื่อโทรทัศน์ เพราะค้ำยกว่าในการนำเสนอ ทำให้โดยรวมแล้วคนจึงยังคงตอบผิดในประเด็นนี้ แต่อย่างไรก็ดี กลุ่มที่ตอบในประเด็นที่ถูกต้องมากที่สุด คือกลุ่มที่มีการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อวิทยุมาก คิดเป็นร้อยละ 75.0 ของกลุ่ม

ตาราง 4.8 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ทางสังคมและเศรษฐกิจกับประเด็นความรู้ความเข้าใจทางการเมือง

ประเด็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทย	ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ	Sig.	Chi-Square
1. สมาชิกวุฒิสภาอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี	ระดับการศึกษา	0.002	17.157
2. การเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อพรรคให้ถือประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง	ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านหนังสือพิมพ์	0.014	8.565
3. ประชาชนไม่มีสิทธิเสนอร่างกฎหมาย	ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านโทรทัศน์	0.032	6.897
4. หากนักการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐบาลบางคนมีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า 50,000 คน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อถอดถอนผู้นั้นจากตำแหน่งได้	ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านโทรทัศน์	0.043	6.349
5. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 สมัย	ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านโทรทัศน์	0.001	13.745
6. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 สมัย	ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านหนังสือพิมพ์	0.000	16.271
7. สมาชิกวุฒิสภาอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี	ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านวิทยุ	0.000	10.554

จากตาราง 4.8 พบว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับประเด็นสมาชิกวุฒิสภาอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับประเด็นการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อพรรคให้ถือประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านโทรทัศน์

ทัศน์มีความสัมพันธ์กับประเด็นประชาชนไม่มีสิทธิเสนอร่างกฎหมาย ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับประเด็นหากนักการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐบาลบางคนมีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า 50,000 คน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อถอดถอนผู้นั้นจากตำแหน่งได้ ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับประเด็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 สมัยมีความสัมพันธ์กับประเด็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 สมัย ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับประเด็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 สมัย ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านวิทยุมีความสัมพันธ์กับประเด็นสมาชิกวุฒิสภาอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี

4.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมและทางเศรษฐกิจในการรับสื่อกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง

ตารางที่ 5.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับประเด็นการเคยมีส่วนช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งระดับต่าง ๆ (ที่ท่านชอบ) หาเสียง

การเคยมีส่วนช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งระดับต่าง ๆ (ที่ท่านชอบ) หาเสียง	รายได้			
	ไม่เกิน 2,100 บาท	2,101-4,000 บาท	4,001 บาทขึ้นไป	รวม
ใช่	4 (12.9)	2 (8.7)	5 (16.1)	11 (12.9)
ไม่ใช่	26 (83.9)	15 (65.2)	13 (41.9)	54 (63.5)
ไม่แน่ใจ	1 (1.3)	6 (26.1)	13 (41.9)	20 (23.5)
รวม	31 (100.0)	23 (100.0)	31 (100.0)	85 (100.0)

$$\text{Chi-square} = 14.827 \quad \text{df} = 4 \quad \text{Sig} = 0.005$$

จากตาราง 5.1 มีผู้ที่เคยมีส่วนช่วยผู้รับสมัครเลือกตั้งระดับต่าง ๆ (ที่ท่านชอบ) หาเสียง 11 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 แยกเป็นผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน 2,100 บาท 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.9 มีรายได้ระหว่าง 2,101 ถึง 4,000 บาท 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.7 มีรายได้ 4,001 บาทขึ้นไป 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.1

ส่วนผู้ที่ไม่เคย 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.5 แยกเป็นผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน 2,100 บาท 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.9 มีรายได้ระหว่าง 2,101 ถึง 4,000 บาท 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.2 มีรายได้ 4,001 บาทขึ้นไป 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.9

และผู้ที่ไม่แน่ใจในประเด็นนี้ 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.5 แยกเป็นผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน 2,100 บาท 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.2 มีรายได้ระหว่าง 2,101 ถึง 4,000 บาท 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.1 มีรายได้ 4,001 บาทขึ้นไป 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.9

ค่า Sig = 0.005 ซึ่งเป็นค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่าระดับรายได้มีความสัมพันธ์กับการเคยมีส่วนช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง โดยผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มในการไม่เคยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียงอาจเป็นเพราะคิดว่าการช่วยหาเสียงในประเด็นนี้หมายถึงการทำผิดกฎหมาย เช่น การซื้อเสียง จึงทำให้มีการตอบว่าไม่เคยกระทำ

ตารางที่ 5.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ กับประเด็นท่านเคยพูดวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลกับเพื่อน ๆ

ท่านเคยพูดวิพากษ์วิจารณ์ การทำงานของรัฐบาลกับเพื่อน ๆ	รายได้			
	ไม่เกิน 2,100 บาท	2,101-4,000 บาท	4,001บาท ขึ้นไป	รวม
ใช่	8 (25.8)	1 (4.3)	3 (9.7)	12 (14.1)
ไม่ใช่	4 (12.4)	6 (26.1)	1 (3.2)	11 (12.9)
ไม่แน่ใจ	19 (61.3)	16 (69.6)	27 (87.1)	62 (72.9)
รวม	31 (100.0)	23 (100.0)	31 (100.0)	85 (100.0)

$$\text{Chi-square} = 11.785 \quad \text{df} = 4 \quad \text{Sig} = 0.019$$

จากตาราง 5.2 มีผู้ที่เคยพูดวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลกับเพื่อน ๆ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 แยกเป็นผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน 2,100 บาท 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.8 มีรายได้ระหว่าง 2,101 ถึง 4,000 บาท 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 มีรายได้ 4,001 บาทขึ้นไป 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.7

ส่วนผู้ที่ไม่เคยพูดวิพากษ์วิจารณ์ 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.9 แยกเป็นผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน 2,100 บาท 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.4 มีรายได้ระหว่าง 2,101 ถึง 4,000 บาท 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.1 มีรายได้ 4,001 บาทขึ้นไป 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.2

และผู้ที่ไม่แน่ใจในประเด็นนี้ 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.9 แยกเป็นผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน 2,100 บาท 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.3 มีรายได้ระหว่าง 2,101 ถึง 4,000 บาท 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.6 มีรายได้ 4,001 บาทขึ้นไป 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.1

ค่า Sig = 0.019 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่าระดับรายได้มีความสัมพันธ์กับการทศวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง โดยผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มไม่แน่ใจในประเด็นนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้มีระดับรายได้ตั้งแต่ 4,001 บาทขึ้นไป

ตารางที่ 5.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านทางวิทยุกับประเด็นท่านฟังรายการวิทยุหรือดูการถ่ายทอดการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลเกือบทุกครั้ง

ท่านฟังรายการวิทยุหรือดูการถ่ายทอดการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลเกือบทุกครั้ง	ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อวิทยุ			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
ใช่	7 (22.6)	11 (19.3)	2 (16.7)	20 (20.0)
ไม่ใช่	13 (41.9)	10 (17.5)	6 (50.0)	11 (29.0)
ไม่แน่ใจ	11 (25.5)	36 (63.2)	4 (33.3)	51 (51.0)
รวม	31 (100.0)	57 (100.0)	12 (100.0)	100 (100.0)

$$\text{Chi-square} = 10.227 \quad \text{df} = 4 \quad \text{Sig} = 0.037$$

จากตาราง 5.3 ผู้ที่ฟังรายการวิทยุหรือดูการถ่ายทอดการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลเกือบทุกครั้ง 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.0 แยกเป็นผู้ที่มีระดับการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อวิทยุน้อย 7 ราย คิดเป็น ร้อยละ 22.6 ระดับการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อวิทยุปานกลาง 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.3 ระดับการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อวิทยุมาก 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.7

ส่วนผู้ที่ไม่ได้ฟังหรือดูการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลเกือบทุกครั้ง 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.0 แยกเป็นผู้ที่มีระดับการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อวิทยุน้อย 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.9

ระดับการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อวิทยุปานกลาง 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.5 ระดับการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อวิทยุมาก 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 50

และผู้ที่ไม่แน่ใจในประเด็นนี้ 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.0 แยกเป็นผู้ที่มีระดับการรับข้อมูลข่าวสารผ่าน สื่อวิทยุน้อย 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.5 ระดับการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อวิทยุปานกลาง 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.2 ระดับการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อวิทยุมาก 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.3

ค่า Sig = 0.019 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่าปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อวิทยุมีความสัมพันธ์กับการฟังหรือดูการถ่ายทอดการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล โดยผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่ มีแนวโน้มไม่แน่ใจในประเด็นนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีระดับการรับสื่อวิทยุปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากในช่วงของการถ่ายทอดการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลบางครั้งเป็นเวลาที่ผู้นำท้องถิ่นออกไปทำงาน แม้จะมีความสนใจในการอภิปรายแต่ต้องไปทำงานจึงอาจมีการดูหรือฟังการถ่ายทอดได้แค่บางช่วงเท่านั้นจึงตอบไม่แน่ใจในประเด็นนี้

ตาราง 5.4 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับประเด็นการเคยมีส่วนร่วมในการจัดการเกี่ยวกับการให้ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่ประชาชน

ท่านเคยมีส่วนร่วมในการจัดการ เกี่ยวกับการให้ความรู้ความเข้าใจ ทางการเมืองแก่ประชาชน	เพศ		
	ชาย	หญิง	รวม
ใช่	8 (11.8)	5 (15.6)	13 (13.0)
ไม่ใช่	3 (4.4)	7 (21.9)	10 (10.0)
ไม่แน่ใจ	57 (83.8)	20 (62.5)	77 (77.0)
รวม	68 (100.0)	32 (100.0)	100 (100.0)

Chi-square = 8.170 df = 2 Sig = 0.017

จากตาราง 5.4 ผู้เคยมีส่วนร่วมในการจัดการเกี่ยวกับการให้ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่ประชาชน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.0 แยกเป็นเพศชาย 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.8 เพศหญิง 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.6

ส่วนผู้ที่ไม่เคยในประเด็นนี้ 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.0 แยกเป็นเพศชาย 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.4 เพศหญิง 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.9

และผู้ที่ไม่แน่ใจในประเด็นนี้ 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.0 แยกเป็นเพศชาย 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.8 เพศหญิง 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.5

ค่า Sig = 0.017 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่าเพศกับประเด็นการเคยมีส่วนร่วมในการจัดการเกี่ยวกับการให้ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่ประชาชน โดยผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มไม่แน่ใจในประเด็นนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เป็นเพศชาย ทั้งนี้เนื่องจากผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีการให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนอย่างไม่เป็นทางการอยู่แล้ว เช่นจากการพูดคุยสนทนากัน และอาจไม่ได้จัดการให้ความรู้ทางการเมืองอย่างเป็นทางการจึงตอบไม่แน่ใจในประเด็น

ตารางที่ 5.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับประเด็นการเคยร้องเรียนความเดือดร้อนหรือร้องเรียนความเป็นธรรมบางเรื่อง

ท่านเคยร้องเรียนความเดือดร้อนหรือร้องเรียนความเป็นธรรมบางเรื่อง	เพศ		
	ชาย	หญิง	รวม
ใช่	12 (17.6)	3 (9.4)	15 (15.0)
ไม่ใช่	9 (13.2)	11 (34.4)	12 (2.0)
ไม่แน่ใจ	47 (69.1)	18 (56.3)	65 (65.0)
รวม	68 (100.0)	32 (100.0)	100 (100.0)

Chi-square =6.409 df = 2 Sig = 0.041

จากตาราง 5.5 ผู้เคยร้องเรียนความเดือดร้อนหรือร้องเรียนความเป็นธรรมบางเรื่อง 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.0 แยกเป็นเพศชาย 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.6 เพศหญิง 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.4

ส่วนผู้ที่ไม่เคยร้องเรียน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.0 แยกเป็นเพศชาย 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.2 เพศหญิง 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.4

และผู้ที่ไม่แน่ใจ 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.0 แยกเป็นเพศชาย 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.1 เพศหญิง 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.3

ค่า Sig = 0.041 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่าเพศมีความสัมพันธ์กับประเด็นการเคยร้องเรียนความเดือดร้อนหรือร้องเรียนความเป็นธรรมบางเรื่อง โดยผู้นำห้องถิ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มไม่แน่ใจในประเด็นนี้

ตารางที่ 5.6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ที่อาศัยอยู่กับประเด็นท่านเคยเสนอแนะ
เรื่องการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชน

ท่านเคยเสนอแนะเรื่องการทำงานของ รัฐบาลผ่านสื่อมวลชน	พื้นที่		
	อำเภอเมือง	อำเภอดอยเต่า	รวม
ใช่	6 (11.1)	13 (28.3)	19 (19.0)
ไม่ใช่	29 (53.7)	26 (56.5)	55 (55.0)
ไม่แน่ใจ	19 (35.2)	7 (15.2)	26 (26.0)
รวม	54 (100.0)	46 (100.0)	100 (100.0)

Chi-square = 7.690 df = 2 Sig = 0.021

จากตาราง 5.6 ผู้ที่เคยเสนอแนะเรื่องการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.0 แยกเป็นผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยในเขตอำเภอเมือง 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.1 อาศัยในเขตอำเภอดอยเต่า 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.3 ส่วนผู้ที่ไม่เคยเสนอแนะ 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.0 แยกเป็นผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยในเขตอำเภอเมือง 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.7 อาศัยในเขตอำเภอดอยเต่า 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.5

และผู้ที่ไม่แน่ใจ 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.0 แยกเป็นผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยในเขตอำเภอเมือง 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.2 อาศัยในเขตอำเภอดอยเต่า 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.2

ค่า Sig = 0.021 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่าพื้นที่ที่อาศัยมีความสัมพันธ์กับประเด็นท่านเคยเสนอแนะเรื่องการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชน โดยผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มไม่เคยเสนอแนะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ในอำเภอดอยเต่ามีค่าร้อยละของการไม่เคยมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในการมีปฏิสัมพันธ์กันของผู้นำท้องถิ่นและสื่อมวลชนต่างๆ ส่วนมากเป็นการสื่อสารทางเดียว (One-way Communication) คือผู้นำท้องถิ่นเป็นผู้รับการสื่อ

สารจากสื่อมวลชนเป็นส่วนใหญ่ และยิ่งพื้นที่อยู่ในเขตชนบทที่ห่างไกลจากศูนย์กลางทำให้ยิ่งเข้าถึงสื่อมวลชนยากขึ้น จึงทำให้ผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่จึงตอบไม่ใช่ในประเด็นนี้

จากตาราง 5.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข่าวหนังสือพิมพ์ที่สนใจกับการอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ ฟังข่าว ดูโทรทัศน์เกี่ยวกับการเมืองเป็นประจำ

อ่านข่าวหนังสือพิมพ์ ฟังข่าว ดูโทรทัศน์เกี่ยวกับการเมืองเป็นประจำ	ข่าวหนังสือพิมพ์		
	ข่าวการเมือง	ข่าวอื่น ๆ	รวม
ใช่	1(1.7)	8 (19.0)	9 (9.0)
ไม่ใช่	3 (5.2)	3 (7.1)	6 (6.0)
ไม่แน่ใจ	54 (93.1)	31 (73.8)	85 (85.0)
รวม	58 (100.0)	42 (100.0)	100 (100.0)

Chi-square = 9.347 df = 2 Sig = 0.009

จากตาราง 5.7 ผู้ที่อ่านข่าวหนังสือพิมพ์ ฟังข่าว ดูโทรทัศน์เกี่ยวกับการเมืองเป็นประจำ 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.0 แยกเป็นผู้ที่สนใจอ่านข่าวการเมืองจากหนังสือพิมพ์ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.7 ผู้ที่สนใจอ่านข่าวอื่นๆ 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.0

ผู้ที่ไม่ได้กระทำในประเด็นนี้เป็นประจำ 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.0 แยกเป็นผู้ที่สนใจอ่านข่าวการเมืองจากหนังสือพิมพ์ 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.2 ผู้ที่สนใจอ่านข่าวอื่น ๆ 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.1

และผู้ที่ไม่แน่ใจในประเด็นนี้เป็นประจำ 85 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.0 แยกเป็นผู้ที่สนใจอ่านข่าวการเมืองจากหนังสือพิมพ์ 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.1 ผู้ที่สนใจอ่านข่าวอื่นๆ 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.8

ค่า Sig = 0.009 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่าข่าวหนังสือพิมพ์ที่สนใจมีความสัมพันธ์กับประเด็นการอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ ฟังข่าว ดูโทรทัศน์เกี่ยวกับการเมืองเป็นประจำ โดยผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มไม่แน่ใจในประเด็นนี้

จากตาราง 5.8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายการวิทยุที่สนใจกับประเด็นการเคยเสนอแนะเรื่องการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชน

ท่านเคยเสนอแนะเรื่องการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชน	รายการวิทยุที่สนใจ		
	รายการข่าว	รายการที่ไม่ใช่ข่าว	รวม
เคย	5 (8.2)	14 (35.9)	19 (19.0)
ไม่เคย	32 (52.5)	23 (59.0)	55 (55.0)
ไม่แน่ใจ	24 (39.3)	2 (5.1)	26 (26.0)
รวม	61 (100.0)	39 (100.0)	100 (100.0)

$$\text{Chi-square} = 20.504 \quad \text{df} = 2 \quad \text{Sig} = 0.000$$

จากตาราง 5.8 ผู้ที่เคยเสนอแนะเรื่องการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.0 แยกเป็นผู้ที่สนใจฟังรายการข่าว 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.2 ผู้ที่สนใจฟังรายการที่ไม่ใช่ข่าว 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.9

ส่วนผู้ที่ไม่เคยประเด็นนี้ 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.0 แยกเป็นผู้ที่สนใจฟังรายการข่าว 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.5 ผู้ที่สนใจฟังรายการที่ไม่ใช่ข่าว 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.0

และผู้ที่ไม่แน่ใจในประเด็นนี้ 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.0 แยกเป็นผู้ที่สนใจฟังรายการข่าว 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.3 ผู้ที่สนใจฟังรายการที่ไม่ใช่ข่าว 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.1

ค่า Sig = 0.000 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่ารายการวิทยุที่สนใจมีความสัมพันธ์กับประเด็นการเคยเสนอแนะเรื่องการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชน โดยผู้นำท้องถิ่น

ส่วนใหญ่ใหญ่มีแนวโน้มไม่เคยเสนอแนะเรื่องการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้นำท้องถิ่นที่สนใจฟังรายการวิทยุที่ไม่ใช่ข่าว ทั้งนี้อาจเนื่องจากการมีปฏิสัมพันธ์กันของผู้ นำท้องถิ่นและสื่อมวลชนต่างๆส่วนมากเป็นการสื่อสารทางเดียว (One-way Communication) คือ ผู้นำท้องถิ่นเป็นผู้รับการสื่อสารจากสื่อมวลชนเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้ผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่ตอบไม่ ไขในประเด็นนี้

ตารางที่ 5.9 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ทางสังคมและเศรษฐกิจกับการมี ส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง

ประเด็นการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง	ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ	Sig.	Chi-Square
1.การเคยมีส่วนช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งระดับต่าง ๆ (ที่ท่านชอบ)หาเสียง	รายได้	0.005	14.827
2.ท่านเคยพูดคุยพาคษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลกับเพื่อนๆ	รายได้	0.019	11.785
3.ท่านฟังรายการวิทยุหรือดูการถ่ายทอดการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลเกือบทุกครั้ง	ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านวิทยุ	0.037	10.227
4.ท่านเคยมีส่วนร่วมในการจัดการเกี่ยวกับการให้ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่ประชาชน	เพศ	0.017	8.170
5.ท่านเคยร้องเรียนความเดือดร้อนหรือร้องเรียนความเป็นธรรมบางเรื่อง	เพศ	0.041	6.409
6.ท่านเคยเสนอแนะเรื่องการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชน	พื้นที่ที่อาศัย	0.021	7.690
7.ท่านอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ ฟังข่าว ดูโทรทัศน์เกี่ยวกับการเมืองเป็นประจำ	ข่าวหนังสือพิมพ์ที่สนใจ	0.009	9.347
8.ท่านเคยเสนอแนะเรื่องการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชน	รายการวิทยุที่สนใจ	0.000	20.504

จากตาราง 5.9 พบว่าระดับรายได้มีความสัมพันธ์กับประเด็นการเคยมีส่วนช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งระดับต่าง ๆ (ที่ท่านชอบ)หาเสียงและการเคยพูดคุยพาคษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลกับ

เพื่อน ๆ ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านวิทยุมีความสัมพันธ์กับประเด็นท่านฟังรายการวิทยุหรือดูการถ่ายทอดการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลเกือบทุกครั้ง เพศมีความสัมพันธ์กับประเด็นท่านเคยมีส่วนร่วมในการจัดการเกี่ยวกับการให้ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่ประชาชนและประเด็นท่านเคยร้องเรียนความเดือดร้อนหรือร้องเรียนความเป็นธรรมบางเรื่อง พื้นที่ที่อาศัยมีความสัมพันธ์กับประเด็นท่านเคยเสนอแนะเรื่องการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชน ข่าวหนังสือพิมพ์ที่สนใจมีความสัมพันธ์กับประเด็นท่านอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ ฟังข่าว ดูโทรทัศน์เกี่ยวกับการเมืองเป็นประจำ และรายการวิทยุที่สนใจมีความสัมพันธ์กับประเด็นท่านเคยเสนอแนะเรื่องการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า รายได้ ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านวิทยุ เพศ พื้นที่ที่อาศัย ข่าวหนังสือพิมพ์ที่สนใจ และรายการวิทยุที่สนใจมีความสัมพันธ์กับประเด็นการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง

4.6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ และการรับรู้กับความเห็นต่อประเด็นต่าง ๆ ทางการเมือง

ตารางที่ 6.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ ๆ อาศัยกับประเด็นนายกรัฐมนตรีควรมีอำนาจพิเศษเพื่อความรวดเร็วและเด็ดขาดในการบริหารงานและแก้ไขปัญหา เช่น การสั่งจำคุกหรือสั่งประหารชีวิตโดยไม่ต้องขึ้นศาลเป็นต้น

นายกรัฐมนตรีควรมีอำนาจพิเศษ เพื่อความรวดเร็วและเด็ดขาดใน การบริหารงานและแก้ไขปัญหา	พื้นที่		
	อำเภอเมือง	อำเภอดอยเต่า	รวม
ไม่เห็นด้วย	38 (70.4)	18 (39.1)	56 (56.0)
ไม่แน่ใจ	8 (14.8)	9 (19.6)	17 (17.0)
เห็นด้วย	8 (14.8)	19 (41.3)	27 (27.0)
รวม	54 (100.0)	46 (100.0)	100 (100.0)

$$\text{Chi-square} = 11.114 \quad \text{df} = 2 \quad \text{Sig} = 0.004$$

จากตาราง 6.1 ผู้ไม่เห็นด้วยกับประเด็นนายกรัฐมนตรีควรมีอำนาจพิเศษเพื่อความรวดเร็วและเด็ดขาดในการบริหารงานและแก้ไขปัญหา 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.0 แยกเป็นผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยในเขตอำเภอเมือง 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.4 อาศัยอยู่ในเขตอำเภอดอยเต่า 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.1

ผู้ที่ไม่แน่ใจประเด็นนี้ 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.0 แยกเป็นผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยในเขตอำเภอเมือง 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.8 อาศัยอยู่ในเขตอำเภอดอยเต่า 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.6

และผู้ที่เห็นด้วยในประเด็นนี้ 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.0 แยกเป็นผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยในเขตอำเภอเมือง 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.8 อาศัยอยู่ในเขตอำเภอดอยเต่า 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.3

ค่า Sig = 0.004 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่าพื้นที่อาศัยของผู้นำท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับประเด็นการนายกรัฐมนตรีควรมีอำนาจพิเศษเพื่อความรวดเร็วและเด็ดขาดในการบริหารงานและแก้ไขปัญหา โดยผู้นำท้องถิ่นในเขตเมืองส่วนใหญ่มีแนวโน้มไม่เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.4 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองมากกว่าและประชาชนในเขตอำเภอเมืองมีการพัฒนาทางการเมืองไปในแนวทางการประชาธิปไตยค่อนข้างมาก ทำให้ความคิดทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในเขตเมืองจึงไม่เห็นด้วยกับประเด็นที่เป็นไปในแนวทางอำนาจนิยม

ตารางที่ 6.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ที่อาศัยกับประเด็นการที่รัฐให้เงินอุดหนุนพรรคการเมืองถือเป็นเรื่องดีเพราะเป็นการช่วยให้พรรคมีทุนทำกิจกรรมต่างเพื่อเข้าถึงประชาชนมากขึ้น

การที่รัฐให้เงินอุดหนุนพรรคการเมืองถือเป็นเรื่องดีเพราะเป็นการช่วยให้พรรคมีทุนทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเข้าถึงประชาชนมากขึ้น	พื้นที่		
	อำเภอเมือง	อำเภอดอยเต่า	รวม
ไม่เห็นด้วย	6 (11.1)	20 (43.5)	26 (26.0)
ไม่แน่ใจ	13 (24.1)	12 (26.1)	25 (25.0)
เห็นด้วย	35 (64.8)	14 (30.4)	49 (49.0)
รวม	54 (100.0)	46 (100.0)	100 (100.0)

Chi-square = 16.041 df = 2 Sig = 0.000

จากตาราง 6.2 ผู้ไม่เห็นด้วยกับประเด็นการที่รัฐให้เงินอุดหนุนพรรคการเมืองถือเป็นเรื่องดีเพราะเป็นการช่วยให้พรรคมีทุนทำกิจกรรมต่างเพื่อเข้าถึงประชาชนมากขึ้น 26 ราย คิดเป็น

ร้อยละ 26.0 แยกเป็นผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยในเขตอำเภอเมือง 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.1 อาศัยอยู่ในเขตอำเภอดอยเต่า 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.3

ผู้ที่ไม่แน่ใจประเด็นนี้ 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.0 แยกเป็นผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยในเขตอำเภอเมือง 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.1 อาศัยอยู่ในเขตอำเภอดอยเต่า 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.1

และผู้ที่เห็นด้วยในประเด็นนี้ 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.0 แยกเป็นผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยในเขตอำเภอเมือง 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.8 อาศัยอยู่ในเขตอำเภอดอยเต่า 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.4

ค่า Sig = 0.000 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่าพื้นที่ที่อาศัยของผู้นำท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับประเด็นการที่รัฐให้เงินอุดหนุนพรรคการเมืองถือเป็นเรื่องดีเพราะเป็นการช่วยให้พรรคมีทุนทำกิจกรรมต่างเพื่อเข้าถึงประชาชนมากขึ้น โดยผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มเห็นด้วยในประเด็นนี้ โดยผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยในเขตอำเภอเมืองมีแนวโน้มเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.8 ขณะที่ผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยในเขตอำเภอดอยเต่ามีแนวโน้มไม่เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.5 ทั้งนี้อาจเนื่องจากพรรคการเมืองสามารถเข้าถึงประชาชนในเขตเมืองได้มากกว่า เช่น การแจกใบปลิว การปราศรัยหาเสียง การรับการร้องทุกข์ ทำให้ประชาชนในเขตอำเภอเมืองรู้ว่าพรรคการเมืองใช้เงินในการทำกิจกรรมเพื่อเข้าถึงประชาชนได้หลายกิจกรรม ไม่เพียงแต่การทำป้ายโฆษณาแจกเงินหรือแจกของเป็นต้น ดังนั้นผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยในเขตอำเภอเมืองจึงมีแนวโน้มเห็นด้วยกับประเด็นนี้มากกว่าผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยในเขตอำเภอดอยเต่า

ตารางที่ 6.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ ๆ อาศัยกับประเด็นรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีหลักการที่ค่อนข้างจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน

รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีหลักการ ที่ค่อนข้างจำกัดสิทธิเสรีภาพ ของประชาชน	พื้นที่		
	อำเภอเมือง	อำเภอดอยเต่า	รวม
ไม่เห็นด้วย	23 (42.6)	3 (6.5)	26 (26.0)
ไม่แน่ใจ	20 (37.0)	17 (37.0)	37 (37.0)
เห็นด้วย	11 (20.4)	26 (56.5)	37 (37.0)
รวม	54 (100.0)	46 (100.0)	100 (100.0)

Chi-square = 21.205 df = 2 Sig = 0.000

จากตาราง 6.3 ผู้ไม่เห็นด้วยกับประเด็นรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีหลักการที่ค่อนข้างจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.0 แยกเป็นผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยในเขตอำเภอเมือง 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.6 อาศัยอยู่ในเขตอำเภอดอยเต่า 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.5

ผู้ที่ไม่แน่ใจประเด็นนี้ 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.0 แยกเป็นผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยในเขตอำเภอเมือง 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.0 อาศัยอยู่ในเขตอำเภอดอยเต่า 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.0

และผู้ที่เห็นด้วยในประเด็นนี้ 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.0 แยกเป็นผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยในเขตอำเภอเมือง 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.4 อาศัยอยู่ในเขตอำเภอดอยเต่า 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.5

ค่า Sig = 0.000 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่าพื้นที่ ๆ อาศัยของผู้นำท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับประเด็นรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีหลักการที่ค่อนข้างจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน โดยผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มในการไม่แน่ใจและเห็นด้วยในประเด็นนี้ โดยผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยในเขตอำเภอดอยเต่าเห็นด้วยในประเด็นนี้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.5 ขณะที่ผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยในเขตอำเภอเมืองไม่เห็นด้วยในประเด็นนี้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.6 ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองสามารถเข้าถึงสื่อมวลชนได้มากเพราะเป็นเขตเมือง

และประชาชนในเขตเมืองมีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจทางการเมืองค่อนข้างดี เพราะรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีเนื้อหาที่ให้สิทธิเสรีภาพของประชาชนค่อนข้างมาก เช่น การให้สิทธิประชาชนในการเสนอร่างกฎหมาย การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากรัฐ อำนาจการตรวจสอบของประชาชน การเข้าชื่อถอดถอนนักการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตต่อหน้าที่ เป็นต้น ดังนั้นผู้นำท้องถิ่นที่มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองที่ดีจึงมีทัศนคติที่ไม่เห็นด้วยต่อประเด็นนี้

ตารางที่ 6.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับประเด็นการทำประชาพิจารณ์ในโครงการต่าง ๆ ไม่เหมาะสมเพราะทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน

การทำประชาพิจารณ์ในโครงการต่าง ๆ ไม่เหมาะสมเพราะทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน	ระดับรายได้			
	ไม่เกิน 2,100 บาท	2,101-4,000 บาท	4,001 บาทขึ้นไป	รวม
ไม่เห็นด้วย	7 (22.6)	11 (47.8)	18 (58.1)	36 (42.2)
ไม่แน่ใจ	11 (35.5)	8 (34.8)	6 (16.4)	25 (29.4)
เห็นด้วย	13 (41.9)	4 (17.4)	7 (22.6)	24 (28.2)
รวม	31 (100.0)	23 (100.0)	31 (100.0)	85 (100.0)

Chi-square = 9.881 df = 4 Sig = 0.042

จากตาราง 6.4 มีผู้ไม่เห็นด้วยกับประเด็นการทำประชาพิจารณ์ในโครงการต่าง ๆ ไม่เหมาะสมเพราะทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.2 แยกเป็นผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน 2,100 บาท 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.6 มีรายได้ระหว่าง 2,101 ถึง 4,000 บาท 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.8 มีรายได้ 4,001 บาทขึ้นไป 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.1

ส่วนผู้ที่ไม่แน่ใจในประเด็นนี้ 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.4 แยกเป็นผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน 2,100 บาท 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.5 มีรายได้ระหว่าง 2,101 ถึง 4,000 บาท 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.8 มีรายได้ 4,001 บาทขึ้นไป 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.4

และผู้ที่ไม่แน่ใจในประเด็นนี้ 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.2 แยกเป็นผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน 2,100 บาท 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.9 มีรายได้ระหว่าง 2,101 ถึง 4,000 บาท 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.4 มีรายได้ 4,001 บาทขึ้นไป 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.6

ค่า Sig = 0.042 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่าระดับรายได้มีความสัมพันธ์กับประเด็นการทำประชาพิจารณ์ในโครงการต่าง ๆ ไม่เหมาะสมเพราะทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงานโดยผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มไม่เห็นด้วยในประเด็นนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้นำท้องถิ่นที่มีรายได้ตั้งแต่ 4,001 บาทขึ้นไปมีแนวโน้มไม่เห็นด้วยมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ที่มีระดับรายได้ดีจะมีช่องทางในการรับสื่อได้หลายช่องทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อโทรทัศน์ที่มีการแพร่ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง และมีการสนับสนุนแนวทางของประชาธิปไตยอยู่ เช่นการสนับสนุนการเลือกตั้ง การทำประชาพิจารณ์ เป็นต้น ดังนั้นเมื่อรายได้สูงจะทำให้มีแนวโน้มในการสนับสนุนประเด็นที่เป็นประชาธิปไตยมากขึ้น มีทัศนคติที่เห็นด้วยกับประเด็นที่เป็นประชาธิปไตย

ตารางที่ 6.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับประเด็นรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีหลักการที่ค่อนข้างจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีหลักการที่ค่อนข้างจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน	ระดับการศึกษา		
	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาขึ้นไป	รวม
ไม่เห็นด้วย	6 (13.6)	20 (35.7)	26 (26.0)
ไม่แน่ใจ	20 (45.5)	17 (30.4)	37 (37.0)
เห็นด้วย	18 (40.9)	19 (33.9)	37 (37.0)
รวม	44 (100.0)	56 (100.0)	100 (100.0)

Chi-square = 6.462 df = 4 Sig = 0.040

จากตาราง 6.5 ผู้ไม่เห็นด้วยกับประเด็นรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีหลักการที่ค่อนข้างจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.0 แยกเป็นผู้ที่จบระดับประถมศึกษา 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.6 จบระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.7

ส่วนผู้ที่ไม่แน่ใจในประเด็นนี้ 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.0 แยกเป็นผู้ที่จบระดับประถมศึกษา 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.5 จบระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.4

และผู้ที่จะเห็นด้วยในประเด็นนี้ 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.0 แยกเป็นผู้ที่จบระดับประถมศึกษา 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.9 จบระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.9

ค่า Sig = 0.040 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับประเด็นรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีหลักการที่ค่อนข้างจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน โดยผู้ ناتองถิ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มไม่แน่ใจและเห็นด้วยในประเด็นนี้ ผู้นำท้องถิ่นที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาขึ้นไปมีแนวโน้มไม่เห็นด้วยมากกว่าผู้ที่จบระดับประถมศึกษา อาจเป็นเพราะผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองที่ดีกว่าผู้ที่จบระดับประถมศึกษา

ตารางที่ 6.6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการรับสื่อโทรทัศน์กับประเด็นรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีหลักการที่ค่อนข้างจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีหลักการที่ค่อนข้างจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน	ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
ไม่เห็นด้วย	1 (16.7)	2 (6.7)	23 (35.9)	26 (26.0)
ไม่แน่ใจ	1 (16.7)	15 (50.0)	21 (32.8)	37 (37.0)
เห็นด้วย	4 (66.7)	13 (43.3)	20 (31.3)	37 (37.0)
รวม	6 (100.0)	30 (100.0)	64 (100.0)	85 (100.0)

$$\text{Chi-square} = 11.613 \quad \text{df} = 4 \quad \text{Sig} = 0.020$$

จากตาราง 6.6 ผู้ไม่เห็นด้วยกับประเด็นรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีหลักการที่ค่อนข้างจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.0 แยกเป็นผู้ที่มีปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์น้อย 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.7 ปริมาณปานกลาง 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.7 ปริมาณมาก 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.9

ผู้ที่ไม่แน่ใจในประเด็นนี้ 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.0 แยกเป็นผู้ที่มีปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์น้อย 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.7 ปริมาณปานกลาง 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.0 ปริมาณมาก 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.8

ผู้ที่เห็นด้วยในประเด็นนี้ 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.0 แยกเป็นผู้ที่มีปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์น้อย 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.7 ปริมาณปานกลาง 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.3 ปริมาณมาก 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.3

ค่า Sig = 0.020 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่าปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์ความสัมพันธ์กับประเด็นรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีหลักการที่ค่อนข้างจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน โดยผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มไม่แน่ใจและเห็นด้วยในประเด็นนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้นำท้องถิ่นที่มีระดับการรับสื่อโทรทัศน์น้อย เห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 66.7

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ที่ปริมาณมีการรับสื่อโทรทัศน์น้อยจะทำให้มีการรับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองน้อยลงไปด้วย

ตารางที่ 6.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายการวิทยุที่สนใจกับประเด็นการให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนหนึ่งมาจากบัญชีรายชื่อ เป็นประโยชน์ต่อการได้คนดีมีความสามารถ

การให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ส่วนหนึ่งมาจากบัญชีรายชื่อ เป็นประโยชน์ต่อการได้คนดี มีความสามารถ	รายการวิทยุที่สนใจ		
	รายการข่าว	รายการที่ไม่ใช่ ข่าว	รวม
ไม่เห็นด้วย	2 (3.5)	5 (12.8)	7 (7.0)
ไม่แน่ใจ	11 (18.5)	2 (5.1)	13 (13.0)
เห็นด้วย	48 (78.7)	32 (82.1)	80 (80.0)
รวม	61 (100.0)	39 (100.0)	100 (100.0)

Chi-square = 6.175 df = 2 Sig = 0.046

จากตาราง 6.7 ผู้ไม่เห็นด้วยกับประเด็นการให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนหนึ่งมาจากบัญชีรายชื่อ เป็นประโยชน์ต่อการได้คนดีมีความสามารถ 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.0 แยกเป็นผู้สนใจฟังรายการข่าว 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.5 ผู้สนใจฟังรายการที่ไม่ใช่ข่าว 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.8

ผู้ที่ไม่แน่ใจในประเด็นนี้ 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.0 แยกเป็นผู้สนใจฟังรายการข่าว 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.5 ผู้สนใจฟังรายการที่ไม่ใช่ข่าว 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.1

ผู้เห็นด้วยกับประเด็นนี้ 80 รายคิดเป็นร้อยละ 80.0 แยกเป็นผู้สนใจฟังรายการข่าว 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.7 ผู้สนใจฟังรายการที่ไม่ใช่ข่าว 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.1

ค่า Sig = 0.046 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่ารายการวิทยุที่สนใจมีความสัมพันธ์กับประเด็นการให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนหนึ่งมาจากบัญชีรายชื่อเป็นประโยชน์ต่อ

การได้คนดีมีความสามารถ โดยผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มเห็นด้วยในประเด็นนี้ โดยรายการวิทยุที่สนใจฟังไม่ได้ส่งผลกระทบต่อความเห็นในประเด็นนี้ เพราะผู้นำท้องถิ่นที่สนใจฟังรายการที่ไม่ใช่ข่าวมีแนวโน้มเห็นด้วยกับประเด็นนี้

ตาราง 6.8 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ทางสังคมและเศรษฐกิจกับความเห็นต่อประเด็นต่าง ๆ ทางการเมือง

ประเด็นทางการเมือง	ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ	Sig.	Chi-Square
1. นายกรัฐมนตรีควรมีอำนาจพิเศษเพื่อควบคุมเร็วและเด็ดขาดในการบริหารงานและแก้ไขปัญหา	พื้นที่ที่อาศัย	0.004	11.114
2. การที่รัฐให้เงินอุดหนุนพรรคการเมืองถือเป็นเรื่องดีเพราะเป็นการช่วยให้พรรคมีทุนทำกิจกรรมต่างเพื่อเข้าถึงประชาชนมากขึ้น	พื้นที่ที่อาศัย	0.000	16.041
3. รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีหลักการที่ค่อนข้างจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน	พื้นที่ที่อาศัย	0.000	21.205
4. การทำประชานิยมในโครงการต่าง ๆ ไม่เหมาะสมเพราะทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินการ	ระดับรายได้	0.042	9.881
5. รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีหลักการที่ค่อนข้างจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน	ระดับการศึกษา	0.040	6.462
6. รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีหลักการที่ค่อนข้างจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน	ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์	0.020	11.613
7. การให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนหนึ่งมาจากบัญชีรายชื่อ เป็นประโยชน์ต่อการได้คนดีมีความสามารถ	รายการวิทยุที่สนใจ	0.046	6.175

จากตารางที่ 6.8 พบว่าพื้นที่ที่อาศัยของผู้นำท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับประเด็นนายกรัฐมนตรีควรมีอำนาจพิเศษเพื่อความรวดเร็วและเด็ดขาดในการบริหารงานและแก้ไขปัญหา การที่รัฐให้เงินอุดหนุนพรรคการเมืองถือเป็นเรื่องดีเพราะเป็นการช่วยให้พรรคมีทุนทำกิจกรรมต่างเพื่อเข้าถึงประชาชนมากขึ้น และรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีหลักการที่ค่อนข้างจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน ระดับรายได้มีความสัมพันธ์กับประเด็นการทำประชานิยมในโครงการต่าง ๆ ไม่เหมาะสมเพราะทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินการ ระดับการศึกษาการทำประชานิยมในโครงการต่าง ๆ ไม่เหมาะสมเพราะทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินการรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีหลักการที่ค่อนข้างจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับประเด็นรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีหลักการที่ค่อนข้างจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน และรายการวิทยุที่สนใจมีความสัมพันธ์กับประเด็นการให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนหนึ่งมาจากบัญชีรายชื่อ เป็นประโยชน์ต่อการได้คนดีมีความสามารถ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า พื้นที่ที่อาศัย ระดับรายได้ ระดับการศึกษา ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์ และรายการวิทยุที่สนใจมีความสัมพันธ์กับความเห็นต่อประเด็นต่าง ๆ ทางการเมือง

4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ และการรับสื่อกับความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทย

ตารางที่ 7.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ที่อาศัยกับความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทย

พื้นที่ที่อาศัย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	จำนวน (คน)
อำเภอเมือง	8.0000	1.5901	54
อำเภอดอยเต่า	6.6304	2.1844	46
รวม	7.3700	1.9983	100

$$F = 13.094 \quad df = 1 \quad \text{Sig} = 0.000$$

จากตารางที่ 7.1 ค่า Sig = 0.000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่าพื้นที่ที่อาศัยมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยโดยรวม ซึ่งในแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองมีแนวโน้มที่จะมีความรู้

ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยโดยรวมมากกว่าผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอคอยเต่า โดยมีค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจของการเมืองไทยโดยรวม เท่ากับ 8.0000 ซึ่งมากกว่าผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอคอยเต่าที่มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 6.6304 อาจเป็นเพราะผู้นำท้องถิ่นท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองอยู่ใกล้แหล่งข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้นำท้องถิ่นที่อยู่ในเขตชนบท และสามารถเข้าถึงสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ ได้มากกว่าโดยเฉพาะโทรทัศน์บางช่อง และหนังสือพิมพ์ที่ผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอคอยเต่าไม่อาจหาซื้อได้ทุกวัน และบางวันต้องหาอ่านเอาจากศูนย์หนังสือของหมู่บ้าน ทำให้ช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ ของผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองดีกว่าผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอคอยเต่า และเนื่องจากประชาชนที่อาศัยในเขตเมืองค่อนข้างมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองดีกว่าประชาชนในเขตชนบท ทำให้ผู้นำท้องถิ่นที่ได้รับเลือกมานั้นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยที่ค่อนข้างดีจึงทำให้ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยของผู้นำท้องถิ่นท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองสูงกว่าผู้นำท้องถิ่นที่อยู่ในเขตชนบท

ตารางที่ 7.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทย

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	S.D.	จำนวน (คน)
ประถมศึกษา	6.1868	2.1106	44
มัธยมศึกษา	7.7632	1.7924	38
ปวช.และปวส.	8.2500	1.3887	8
ปริญญาตรี	8.2000	1.4832	5
ปริญญาตรีขึ้นไป	8.2000	2.3875	5
รวม	7.3700	109983	100

$$F = 2.659 \quad df = 4 \quad Sig = 0.037$$

จากตาราง 7.2 ค่า sig = 0.037 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยโดยรวมซึ่งในแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยผู้นำท้องถิ่นที่มีระดับการศึกษาสูงสุดที่ระดับ ปวช. และ ปวส. จะมีระดับค่าเฉลี่ยความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยโดยรวมสูงกว่ากลุ่มอื่นคือ

เท่ากับ 8.2500 รองลงมาคือระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาตรีขึ้นไป โดยมีเท่ากับ 8.2000 เท่ากัน รองลงมาคือมัธยมศึกษามีระดับค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.7362 และระดับประถมศึกษา มีระดับค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.6818 ที่เป็นเช่นนี้ อาจจะเป็นเพราะผู้ที่มีการศึกษาระดับนี้เป็นระดับการศึกษาที่ถือว่าค่อนข้างสูงทำให้ระดับค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยดี เพราะสามารถรับรู้และเข้าใจประเด็นต่าง ๆ ทางการเมือง ได้ดี และมีความสนใจทางประเด็นการเมือง โดยค่าเฉลี่ยของผู้ที่จบปริญญาตรีและผู้จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยที่น้อยกว่าเล็กน้อย อาจเป็นเพราะคนกลุ่มนี้แม้จะการศึกษาดีมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองดี แต่ไม่ค่อยให้ความสนใจต่อประเด็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทย จึงทำให้ค่าเฉลี่ยที่ออกมาต่ำกว่ากลุ่มผู้จบในระดับ ปวช. และ ปวส.

ตาราง 7.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์กับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทย

ปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์	ค่าเฉลี่ย	S.D.	จำนวน (คน)
น้อย	6.5000	2.2583	6
ปานกลาง	6.4667	2.0800	30
มาก	7.8750	1.7773	64
รวม	7.3700	1.9983	100

$$F = 6.584 \quad df = 2 \quad Sig = 0.003$$

จากตารางที่ 7.3 ค่า Sig = 0.003 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่าปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยโดยรวม ซึ่งในแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้นำท้องถิ่นที่ปริมาณมีการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์มากจะมีระดับค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยสูงกว่ากลุ่มอื่นคือ เท่ากับ 7.8750 รองลงมาคือผู้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์ในปริมาณน้อยคือ เท่ากับ 6.5000 รองลงมาคือผู้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์ในปริมาณปานกลางคือ เท่ากับ 6.4667 อาจเป็นเพราะรายการทางโทรทัศน์มีการให้ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองไทย โดยเฉพาะในช่วงของการเสนอข่าวและรายการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการเมือง

นอกจากนั้นในช่วงบั้นเพ็งก็ยังมีการสอดแทรกความรู้ความเข้าใจทางการเมืองลงไปด้วย และเนื่องจากการนำเสนอเนื้อหาของสื่อโทรทัศน์มีความน่าสนใจกว่าสื่อมวลชนแขนงอื่น ๆ โดยดูได้จากผู้นำท้องถิ่นที่มีปริมาณการรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์มากจึงทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยโดยรวมมีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มอื่น แสดงว่าสื่อโทรทัศน์เป็นสิ่งที่มียุทธูปภาพอย่างมากในการมีบทบาทในการกล่อมเกลารับรู้ทางการเมือง

ตาราง 7.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อหนังสือพิมพ์กับความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง ไทย

ปริมาณการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารผ่านสื่อ หนังสือพิมพ์	ค่าเฉลี่ย	S.D.	จำนวน (คน)
น้อย	6.3636	2.3825	33
ปานกลาง	7.8500	1.5115	40
มาก	7.8889	1.6946	27
รวม	7.3700	1.9983	100

$$F = 7.008 \quad df = 2 \quad \text{Sig} = 0.001$$

จากตารางที่ 7.4 ค่า Sig = 0.001 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่าปริมาณการรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยโดยรวม ซึ่งในแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้นำท้องถิ่นที่ปริมาณมีการรับสื่อหนังสือพิมพ์มากจะมีระดับค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยสูงกว่ากลุ่มอื่นคือเท่ากับ 7.8889 รองลงมาคือผู้รับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ในปริมาณปานกลางคือ เท่ากับ 7.8500 รองลงมาคือผู้รับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ในปริมาณน้อยคือ เท่ากับ 6.3636 อาจเป็นเพราะข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์มีข่าวที่เกี่ยวกับการเมืองและมีประเด็นทางด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมืองอยู่ ทำให้ผู้นำท้องถิ่นที่มีปริมาณการรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อหนังสือพิมพ์มากมีระดับค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยโดยรวมสูงกว่าผู้นำท้องถิ่นที่มีปริมาณการรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อหนังสือพิมพ์รองลงมา

แสดงว่าสื่อหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่มีประสิทธิภาพอย่างมากในการมีบทบาทในการกล่อมเกลาริเริ่มรู้
ทางการเมือง

ตาราง 7.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
ทางการเมือง

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	S.D.	จำนวน (คน)
ประถมศึกษา	20.7045	3.0696	44
มัธยมศึกษา	23.0789	2.2943	38
ปวช.และปวส.	22.2500	2.6592	8
ปริญญาตรี	21.4000	2.7019	5
ปริญญาตรีขึ้นไป	23.4000	3.3615	5
รวม	21.9000	2.9353	100

$$F = 4.239 \quad df = 4 \quad \text{Sig} = 0.003$$

จากตารางที่ 7.6 ค่า Sig = 0.003 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองโดยรวม ซึ่งในแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้นำท้องถิ่นที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปจะมีระดับค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมทางการเมืองสูงกว่ากลุ่มอื่นคือ เท่ากับ 23.4000 รองลงมาคือผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาคือ เท่ากับ 23.0789 รองลงมาคือผู้ที่จบการศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. คือ เท่ากับ 22.2500 รองลงมาคือผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีคือ เท่ากับ 21.4000 และสุดท้ายคือผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษาคือ เท่ากับ 20.7045 จะเห็นได้ว่าระดับค่าเฉลี่ยของผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีค่าสูงที่สุด และระดับค่าเฉลี่ยของผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษามีค่าต่ำที่สุด ส่วนผู้จบการศึกษาระดับอื่น ๆ จะมีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน อาจเป็นเพราะผู้ที่มีการศึกษาที่สูงเป็นผู้มีความรู้และความเข้าใจในสิทธิและบทบาททางการเมืองจึงเข้าร่วมในกิจกรรมทางการเมือง

4.8 แนวทางพฤติกรรมหรือการแสดงออกทางการเมือง

8.1 ประเด็น “เมื่อเกิดปัญหาขึ้นในชุมชนของท่าน เช่นการขาดแคลนน้ำ ไฟฟ้า เป็นต้น ท่านมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาเหล่านั้นอย่างไร เช่นการขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล นายทุน นักการเมือง หรือรวมตัวกันเพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นต้น”

ในประเด็นนี้มีผู้ตอบจากอำเภอเมือง 43 ราย จากแบบสอบถามที่แจกไป 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.63 ผู้ตอบจากอำเภอดอยเต่า 33 ราย จากแบบสอบถามที่แจกไป 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.74

ผู้นำท้องถิ่นที่ตอบในประเด็นนี้ว่าแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบ (ซึ่งส่วนมากเป็นหน่วยงานองค์การบริหารส่วนตำบล) จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.16 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอเมือง โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “เรามีองค์การบริหารอยู่แล้ว ต้องขอความช่วยเหลือจากองค์การบริหารของพื้นที่เรา” และ “ตรวจสอบความจำเป็นเร่งด่วน เสนอแผนโครงการขอรับการสนับสนุนต่อหน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบการขาดแคลนสิ่งที่จำเป็นเหล่านั้น” เป็นต้น ส่วนผู้นำท้องถิ่นในอำเภอดอยเต่า ที่ตอบในประเด็นนี้ว่าแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบ (ซึ่งส่วนมากเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล) จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.9 ของผู้ตอบในประเด็นนี้ในเขตอำเภอดอยเต่า โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “ขอความช่วยเหลือโครงการต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่รับผิดชอบในงานด้านนั้น ๆ เพื่อมาดำเนินการสร้างต่อไป” และ “เมื่อเกิดปัญหาในชุมชนเช่นนั้นแล้วต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ของรัฐ ขึ้นแรกแจ้งนายอำเภอ และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลผู้รับผิดชอบเพื่อของบประมาณในการแก้ไขสิ่งเหล่านั้น”

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบในประเด็นนี้ว่าใช้วิธีการรวมตัวกันเพื่อแก้ไขปัญหาหรือเสนอเข้าที่ประชุมหมู่บ้าน จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.63 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอเมือง โดยมีผู้ตอบ “ปรึกษาประชาชนภายในหมู่บ้านเพื่อขอความช่วยเหลือต่อผู้รับผิดชอบต่อไป” และ “มีการประชุมกันในประชาคมแต่ละหมู่บ้านในการร่วมกันแก้ไขปัญหา ถ้าแก้ไขไม่ได้จึงจะมีการขอความช่วยเหลือต่อไป” เป็นต้น ส่วนผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่าที่ตอบในประเด็นนี้ว่าใช้วิธีการรวมตัวกันเพื่อแก้ไขปัญหาหรือเสนอเข้าที่ประชุมหมู่บ้าน จำนวน 2 รายคิดเป็นร้อยละ 6.06 โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “จะรวมตัวกันเพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อหาวิธีแก้ไข” และ “ควรเสนอเรื่องเข้าที่ประชุมหมู่บ้าน เพื่อหาแนวทางแก้ไขที่ถูกต้อง” เป็นต้น

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบในประเด็นนี้ว่าขอความช่วยเหลือจากนักการเมืองทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.98 ของผู้ตอบในประเด็นนี้ โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “ขอความช่วยเหลือจากนักการเมืองท้องถิ่นเพื่อเสนอตามขั้นตอนต่อไป” เป็นต้น ส่วนผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่าที่ตอบในประเด็นนี้ว่าขอความช่วยเหลือจาก

นักการเมืองทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.06 ของผู้ที่ตอบในประเด็นนี้ในเขตอำเภอคอยเต่า โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ เช่น “ทำหนังสือขอความช่วยเหลือและเสนอโครงการให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่ในเขตรับผิดชอบท่าน” เป็นต้น

ผู้นำท้องถิ่นที่ตอบโดยใช้แนวทางในการแก้ปัญหาสองแนวทางร่วมกัน คือการแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบและรวมตัวกันเพื่อแก้ไขปัญหา 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.60 ของผู้ที่ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอเมือง โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “เสนอองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ใหญ่บ้าน เพื่อหาแนวทางแก้ไขในระดับท้องถิ่นก่อน ถ้าไม่ได้ผลอาจมีการรวมตัวกันเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาในระดับที่สูงต่อไป” เป็นต้น ส่วนผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอคอยเต่าที่ตอบใช้แนวทางการแก้ปัญหาสองทางนี้มี 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.12 ของผู้ที่ตอบ ประเด็นนี้ในเขตอำเภอคอยเต่า โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “ถ้าเป็นเรื่องเล็กน้อยก็พยายามช่วยเหลือกันทำ แต่ถ้าเป็นเรื่องใหญ่ก็ต้องทำเรื่องร้องเรียนขอความช่วยเหลือจากรัฐ และบางครั้งก็ลงลายมือชื่อร้องเรียนไปหน่วยงานที่รับผิดชอบเฉพาะเรื่อง” เป็นต้น

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบโดยใช้แนวทางการแก้ปัญหา 2 ทางคือ การแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบและการขอความช่วยเหลือจากนักการเมือง 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.30 ของผู้ที่ตอบประเด็นในอำเภอเมืองส่วนผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอคอยเต่าที่ตอบโดยใช้แนวทางในการแก้ปัญหา 2 ทางนี้มี 3 รายคิดเป็นร้อยละ 9.09 ของผู้ที่ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอคอยเต่า

สำหรับการปฏิบัติสองลักษณะ คือ การรวมตัวกันแก้ไขปัญหาและการขอความช่วยเหลือจากนักการเมือง มีเฉพาะผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอคอยเต่าตอบ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.33 ของผู้ที่ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอคอยเต่า

สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลมีงบประมาณในการจัดการปัญหาท้องถิ่นอยู่แล้ว และผู้นำท้องถิ่นก็ทราบว่าองค์การท้องถิ่นที่สามารถจัดการได้และใกล้ชิดที่สุดก็คือองค์การบริหารส่วนตำบล ถ้าเป็นปัญหาที่ไม่ใหญ่จนเกินไปก็จะมีการรวมตัวเพื่อจัดการกับปัญหากันเอง และถ้ายังจัดการไม่ได้เพราะเป็นเรื่องที่ใช้งบประมาณมากเกินไปหรือยากเกินไปก็จะแจ้งหน่วยงานที่สูงขึ้นไปหรือเข้าหาผู้แทนเพื่อขอความช่วยเหลือ และรวมไปถึงการกล่อมเกลารเรียนรู้ทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นทั้งสองเขตที่ไม่มีความแตกต่างกันมากนักโดยเฉพาะอย่างยิ่งการกล่อมเกลารเรียนรู้ทางการเมืองในระดับต้น คือสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษาระดับต้นทำให้รูปแบบพฤติกรรมหรือการแสดงออกทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นทั้งสองเขตไม่แตกต่างกันมากนัก จึงทำให้ค่าร้อยละของวิธีการดำเนินการแก้ไขปัญหาแต่ละวิธีของผู้นำท้องถิ่นทั้งในอำเภอเมืองและอำเภอคอยเต่ามีค่าร้อยละที่ไม่แตกต่างกันมาก

8.2 ประเด็น “ถ้าท่านเป็นผู้มีอำนาจ อาจเป็นข้าราชการ หรือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือ สมาชิกสภาจังหวัด แล้วญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง หรือผู้มีบุญคุณของท่านมาขออภิสิทธิ์หรือสิทธิพิเศษขอความช่วยเหลือในพ้นจากความผิดทางกฎหมาย ท่านจะทำอย่างไร”

ในประเด็นนี้มีผู้ตอบจากอำเภอเมือง 40 ราย จากแบบสอบถามที่แจกไป 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.07 ผู้ตอบจากอำเภอดอยเต่า 35 ราย จากแบบสอบถามที่แจกไป 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.09

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบว่า ไม่ให้ความช่วยเหลือและทำตัวเป็นกลางดำเนินการตามกฎหมายเพื่อความเป็นธรรม 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.00 ของผู้ที่ตอบประเด็นในเขตอำเภอเมือง โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “ถ้าเรามีอำนาจเราต้องให้ความเป็นธรรม และเป็นกลางถ้าใครผิดก็ว่าไปตามผิดใครถูกก็ว่าไปตามถูก” และ “ไม่ช่วยเหลือ ผิดต้องว่ากันไปตามผิด จึงเป็นผู้นำที่ดีได้” เป็นต้น ส่วนผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่าที่ตอบว่า ไม่ให้ความช่วยเหลือและทำตัวเป็นกลางดำเนินการตามกฎหมาย เพื่อความเป็นธรรม 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.43 ของผู้ที่ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอดอยเต่า โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “ควรจัดการในชั้นเด็ดขาด ไม่ควรให้มีการใช้เส้นใช้สาย” “จะไม่มีมีการขออภิสิทธิ์ให้พ้นจากความผิดทางกฎหมายอย่างเด็ดขาด” และ “รับปากแต่ไม่ช่วย” เป็นต้น

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบช่วยในขอบเขตของกฎหมายหรือภายใต้ความถูกต้องของกฎหมาย 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.00 ของผู้ที่ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอเมือง โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “แนะนำให้ดำเนินการตามขั้นตอนกฎหมายที่กำหนด สิ่งที่จะช่วยเหลือได้ คือ อำนวยความสะดวกในการติดต่อ” และ “จะช่วยเหลือตามความจำเป็นและถูกต้องตามกฎหมาย” เป็นต้น ส่วนผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่าที่ตอบว่าช่วยในขอบเขตของกฎหมาย หรือภายใต้ความถูกต้องของกฎหมาย 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.71 ของผู้ที่ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอดอยเต่า โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “ถ้าจะช่วยก็จะเป็นในเรื่องอื่นที่ไม่ใช่ในแง่ของกฎหมาย เช่นคำแนะนำต่าง ๆ” เป็นต้น

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่าที่ตอบว่าช่วยเหลือเท่าที่จะช่วยได้ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.86 ของผู้ที่ตอบในประเด็นนี้ในเขตอำเภอดอยเต่า

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบว่า “จะหาทางว่าทำอย่างไรจึงจะได้ความเป็นธรรมมากที่สุด” 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.50 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอเมือง

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบว่า “ช่วยเหลือเมื่อเขาไม่ผิด” 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.50 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอเมือง

สาเหตุที่คำตอบส่วนใหญ่ออกมาเป็นเช่นนี้เพราะผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจว่าในการช่วยเหลือผู้ที่กระทำผิดทางกฎหมายเป็นเรื่องที่ผิดทั้งในแง่ของกฎหมายและในแง่

ของศีลธรรม เป็นผลมาจากการเรียนรู้ทางสังคมของบุคคลจากสถาบันต่าง ๆ ในสังคม เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา รวมไปถึงกลุ่มเพื่อน และยังเป็นผลมาจากการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ผ่านสื่อมวลชน ดังนั้นคำตอบที่ออกมาจึงเป็นไปในทางไม่ช่วยเหลือผู้กระทำผิด

8.3 ประเด็น “ถ้าท่านทราบแน่ชัดว่าการกระทำผิดกฎหมายหรือระเบียบโดยผู้มีอำนาจและอิทธิพล เช่น การค้ายาบ้า หรือการลักลอบเอาคนต่างชาตินำเข้าเมือง การซื้อเสียงในการเลือกตั้ง เป็นต้น ท่านในฐานะประชาชนจะอย่างไร”

ในประเด็น นี้มีผู้ตอบจากอำเภอเมือง 39 ราย จากแบบสอบถามที่แจกไป 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.22 ผู้ตอบจากอำเภอดอยเต่า 34 ราย จากแบบสอบถามที่แจกไป 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.91

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบว่าแจ้งเบาะแสแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.59 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอเมือง โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “แจ้งความตำรวจชี้เบาะแสให้ตำรวจดำเนินคดีตามกฎหมาย” และ “ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยเร็วที่สุด” เป็นต้น ส่วนผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่าที่ตอบว่าแจ้งเบาะแสแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.24 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอดอยเต่า โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “แจ้งเบาะแสให้ทางเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมาย เอาผิดกับผู้กระทำผิดให้ได้” “แจ้งเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบทราบและอยากให้กฎหมายจัดการกับคนเหล่านี้ คือ คนมีอิทธิพล เช่น การค้ายาบ้าบุคคลประเภทนี้ตามความเห็นของสมควรประหารชีวิตให้หมด คนต่างด้าวเข้าเมืองต้องเนรเทศออกไปให้หมดการซื้อเสียงในการเลือกตั้งคน ๆ นี้ไม่ต้องรับเข้าทำงานของราชการทุกหน่วยงานโดยตลอดชีวิตเพราะเป็นคนขายชาติ” และ “ถ้าเป็นผู้มีอิทธิพลจะแจ้งสื่อมวลชนด้วย” เป็นต้น

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบว่า ไม่แสดงตนเป็นพลเมืองดีเพราะไม่มีหลักประกันความปลอดภัย 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.70 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอเมือง “อยากจะแจ้งแต่ไม่แน่ใจในความปลอดภัยของครอบครัวและตัวของผู้แจ้งเอง” ส่วนผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่าที่ตอบเช่นนี้ มี 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.94 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอดอยเต่า “ตามความจริงของสังคมเราประชาชนไม่ค่อยอยากแสดงตัวเป็นพลเมืองดีเท่าที่ควรเพราะไม่มีหลักประกันใด ๆ ที่จะมาประกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพราะผู้กระทำผิดเหล่านั้นลี้วแล้วแต่เป็นผู้มีอิทธิพลทั้งสิ้น ขนาดอำนาจรัฐบาลเขายังกระทำการทำหายได้”

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบว่าควรต่อต้านและไม่ให้ผู้นั้นมีอำนาจทางการเมือง 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.10 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอเมือง โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “ไม่เลือกผู้นั้นมาบริหารบ้านเมืองของเรา” ส่วนผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่าที่ตอบเช่นนี้มี 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.74 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอดอยเต่า

สำหรับการปฏิบัติสองลักษณะ คือ แจ้งเบาะแสแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและต่อต้าน นั้นผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอคอยเต่า 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.88 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอคอยเต่า โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ เช่น “ควรต่อต้าน และแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ”

สาเหตุที่คำตอบออกมาเช่นนี้เพราะการกระทำทุกอย่างในประเด็นข้างต้นเป็นการกระทำผิดที่ส่งผลเสียแก่ทุกระบบในสังคมไม่ว่าจะเป็นในแง่การเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม เป็นผลมาจากการกล่อมเกลารับรู้ทางสังคมและการเมืองผ่านสถาบันต่าง ๆ ในสังคม ไม่ว่าจะเป็นการกล่อมเกลารับรู้ในวัยเด็ก คือภายในสถาบันครอบครัว และสถาบันการศึกษาขั้นต้น รวมไปถึงการกล่อมเกลารับรู้ทางเมืองในวัยผู้ใหญ่ ซึ่งได้แก่ กลุ่มจำพวกในสังคมต่าง ๆ กลุ่มทุติยภูมิที่สังกัด ประสบการณ์ทางการเมือง และสื่อมวลชนต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโทรทัศน์ที่มีผลต่อการรับรู้ทางสังคมและการเมืองอย่างมาก ซึ่งในประเด็นนี้กลุ่มในสังคมว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เลวร้าย ดังนั้นแม้ประเด็นที่ตอบจะต่างกันแต่ก็เข้าไปในแนวทางที่ต่อต้านเหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นการแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือการต่อต้านไม่ให้คนผู้นั้นขึ้นมามีอำนาจเลย แต่ก็มีอยู่หนึ่งรายที่ไม่กล้าแจ้งเพราะเป็นห่วงเรื่องความปลอดภัย อาจเพราะไม่แน่ใจในระบบของทำงานของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองได้ เพราะมีข่าวเรื่องการข่มขู่หรือทำร้ายพยานออกมาทางสื่อมวลชนอยู่เสมอ

8.4 ประเด็น “จงบอกเรื่องราวเกี่ยวกับสังคมหรือตัวท่านสักเรื่องหนึ่งที่อยู่ในความทรงจำของท่านตลอดเวลา”

ในประเด็นนี้ผู้ตอบจากอำเภอเมือง 24 ราย จากแบบสอบถามที่แจกไป 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.44 ผู้ตอบจากอำเภอคอยเต่า 29 ราย จากแบบสอบถามที่แจกไป 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.04

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบเกี่ยวกับการได้ช่วยเหลือลูกบ้านหรือคนในหมู่บ้าน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.83 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอเมือง โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “มีส่วนร่วมช่วยเหลือพัฒนาตำบลของตนให้พัฒนาไปและช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ของเรา” เป็นต้น ส่วนผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอคอยเต่าที่ตอบเช่นนี้มี 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.69 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอคอยเต่า โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “ช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่มีเงินกิน และแนะนำให้มีการงานประกอบอาชีพ จนประสบความสำเร็จในฐานะที่ดีและมีกินมีใช้” เป็นต้น

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบเกี่ยวกับสังคมไทย ประเพณี วัฒนธรรม การดำรงชีวิตของไทย 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.33 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอเมือง โดยมีตัวอย่างตอบ “สังคมเดี๋ยวนี้ไม่เหมือนเมื่อก่อน สังคมยังเจริญมากคนดีไม่ดีก็มีมาก เพราะนิยมความเป็นตะวันตกมากเกินไป ควรรักษาวัฒนธรรมไทยไว้ให้มาก ๆ อาจเป็นผลดีต่อชุมชนรุ่นหลังสืบไป” เป็นต้น ส่วนผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอคอยเต่าที่ตอบเช่นนี้มี 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.83 ของผู้ตอบประเด็น

นี้ในเขตคอยเต่า โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “ในสังคมพื้นบ้านที่หมู่บ้านของข้าพเจ้า ถือเป็นประเพณีสืบกันมาช้านานแล้ว คือ ประเพณีคำห้วนของผู้เฒ่าผู้แก่ในหมู่บ้านของข้าพเจ้าจะเอาวันที่ 16 เมษายนของทุกปี” เป็นต้น

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบเรื่องของการภูมิใจที่ได้รับเกียรติเป็นตัวแทนหรือผู้นำของชุมชน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.33 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอเมือง โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “ในด้านสังคมก็ภูมิใจในส่วนที่เป็นผู้นำในหมู่บ้านได้ ช่วยเหลือสังคมและได้เป็นตัวแทนชาวบ้านความทรงจำก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่ลูกบ้านให้เกียรติเป็นตัวแทนหรือผู้นำชุมชนในหมู่บ้าน เป็นต้น” ส่วนผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอคอยเต่าที่ตอบเช่นนี้ มี 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.90 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอคอยเต่า โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “ดีใจที่ชาวบ้านมอบความไว้วางใจให้มาเป็นตัวแทนของเขา” เป็นต้น

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบเกี่ยวกับการอยากทำงานในสังคมแต่มีอุปสรรคในการทำงาน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอเมือง โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “ในการทำงานรวมกันจะมีการแข่งขัน คนรวยจะมีมากกว่า ไม่การมองที่ความคิด ทำงานแล้วเสียกำลังใจ” เป็นต้น

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์ความขัดแย้งที่รุนแรงทางการเมือง เช่น 14 ตุลาคม , 16 ตุลาคม และพฤษภาทมิฬ 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอเมือง โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “การจลาจลในวันที่ 14 ตุลาคม 2516 เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงของประเทศ เสียหายทั้งทรัพย์สินและชีวิตผู้คนด้วยความไม่เข้าใจกันระหว่างประชาชน และรัฐบาล และยังมีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นบ่อย ๆ ควรจะมีการจัดระบบการปกครอง ที่ดีกว่านี้” เป็นต้น

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบเกี่ยวกับการทำดีกับสังคม และพื้นที่ของตน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.17 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอคอยเต่า โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “จำได้ว่าครั้งหนึ่งเคยได้ทำความผิดต่อครอบครัว ต่อมาสำนึกตัวได้จึงหันมาทำคุณประโยชน์ให้กับครอบครัวและสังคมของชุมชน โดยทั่วไปมาตลอดจนถึงปัจจุบันนี้” เป็นต้น

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอคอยเต่าที่ตอบเกี่ยวกับการช่วยเหลือคนในการประกอบอาชีพ 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.34 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอคอยเต่า โดยมีตัวอย่างผู้ตอบ “ช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่มีจะกินและแนะนำการงานประกอบอาชีพ จนประสบความสำเร็จมีฐานะที่ดีและมีกินมีใช้” เป็นต้น

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติดและอยากให้กฎหมายจัดการกับยาเสพติดอย่างรุนแรง 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.30 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขต

อำเภอเมือง ส่วนผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่าที่ตอบเช่นนี้ มี 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.45 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอดอยเต่า

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบเกี่ยวกับความมีน้ำใจของคนไทย 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.17 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอเมือง ส่วนผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่าที่ตอบเช่นนี้มี 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.45 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอดอยเต่า

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่าที่ตอบเกี่ยวกับการรักษาความดีเป็นคนดีเป็นตัวอย่างต่อไป 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.90 ของผู้ตอบในประเด็นนี้ในเขตอำเภอดอยเต่า

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบว่าเป็นเรื่องของการถนัดการเมืองข่มขู่ ให้เป็นตัวแทนหาเสียง 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.17 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอเมือง

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบว่าเป็นเรื่องการต่อต้านขยะเข้ามาในตำบล 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.17 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอเมือง

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบว่าในสังคมไทยสมัยนี้ไม่ทำให้มีความทรงจำที่ดีเลย 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.17 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอเมือง

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบว่าประทับใจรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันให้อำนาจกับประชาชน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.17 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอเมือง

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่าที่ตอบว่าประทับใจที่ได้สนทนากับนักการเมืองและถ่ายรูปร่วมกัน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.45 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอดอยเต่า

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่าที่ตอบว่าการได้มีส่วนร่วมสร้างพระวิหาร 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.45 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอดอยเต่า

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่าที่ตอบว่าแหล่งกลางคืนเป็นสถานที่ทำลายเยาวชน 1 รายคิดเป็นร้อยละ 3.45 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอดอยเต่า

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่าที่ตอบว่าการโค่นตรวจสอบจากกรมป่าไม้เรื่องปลูกบ้านด้วยไม้หลังใหญ่ แต่คนอื่น ๆ ที่มีบ้านเหมือนกันไม่โดน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.45 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอดอยเต่า

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่าที่ตอบว่าในปี 2543 ได้งบประมาณว่าแต่มีการโกงกินได้ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่มีการร่วมมือกับองค์การบริหารส่วนตำบล คอรัปชั่นทำให้สังคมไทยไม่เจริญ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.45 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอดอยเต่า

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่าที่ตอบว่าได้ร่วมรณรงค์การเลือกตั้งอย่างสุจริต 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.45 ของผู้ตอบประเด็นนี้ในเขตอำเภอดอยเต่า

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่าที่ตอบว่าชอบการอบรมมาก เพราะสามารถพัฒนาคนได้ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.45 ของผู้ตอบประเด็นในเขตอำเภอดอยเต่า

สาเหตุที่คำตอบเป็นเช่นนี้เพราะสิ่งที่อยู่ในความทรงจำที่ตอบมากที่สุดเป็นคือในเรื่องของหน้าที่ของผู้นำท้องถิ่น เรื่องของสังคมและวัฒนธรรมไทย การได้รับเกียรติเป็นตัวแทน ทั้งหมดเป็นเรื่องที่ใกล้ชิดผู้นำท้องถิ่นทั้งสิ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้นำท้องถิ่นส่วนมากเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่มาเป็นเวลานานทำให้มีความใกล้ชิดและได้รับการยอมรับนับถือจากประชาชนในพื้นที่มาก และนอกจากนั้นยังมีประเด็นอื่น ๆ แทรกเข้ามาด้วย เช่นเหตุการณ์เลวร้ายทางการเมืองต่าง ๆ และประเด็นที่อยู่ในความทรงจำทั้งที่เป็นเรื่องดีและไม่ดีซึ่งส่วนมากเป็นเรื่องทางสังคมเป็นส่วนใหญ่ จะมีเรื่องทางการเมืองบ้างแต่ก็เป็นประเด็นส่วนน้อยแสดงว่าผู้ที่มีความทรงจำในเรื่องการเมืองจะเป็นผู้ที่ให้ความสำคัญทางการเมืองสูง

8.5 สรุปประเด็นแนวทางพฤติกรรมหรือการแสดงออกทางการเมือง

ในประเด็นแรกเกี่ยวกับ “การดำเนินการเมื่อเกิดปัญหาขึ้นในชุมชนของท่าน เช่น การขาดแคลนน้ำ ถนน ไฟฟ้า เป็นต้น ท่านมีแนวทางแก้ไขปัญหานั้นอย่างไร” โดยผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่ตอบว่าแจ้งไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบส่วนมากเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล โดยผู้นำท้องถิ่นในอำเภอเมืองตอบในประเด็นนี้ 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.16 และในอำเภอดอยเต่าตอบในประเด็นนี้ 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.76 สาเหตุอาจเป็นเพราะว่าเป็นแนวทางที่ง่ายและใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแจ้งไปยังองค์การบริหารส่วนตำบล ในพื้นที่เป็นเรื่องที่ง่ายเพราะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดการดูแลความทุกข์สุขของประชาชน รองลงมาคือผู้ที่ตอบว่าแนวทางในการแก้ไขปัญหาโดยการรวมตัวกันในเขตอำเภอเมืองตอบในประเด็นนี้ 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.63 และในอำเภอดอยเต่าคิดเป็นร้อยละ 26.06 รองลงมาคือการแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกับการรวมตัวกันเอง รองลงมาคือการแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบร่วมกับการทำหนังสือเสนอไปยังนักการเมือง 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.33

ประเด็นที่ 2 “ถ้าท่านเป็นผู้มีอำนาจอาจเป็นข้าราชการ หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือ สมาชิกสภาจังหวัด แล้วญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง หรือผู้มีบุญคุณของท่านมาขอสิทธิหรือสิทธิพิเศษขอความช่วยเหลือให้พ้นจากความผิดทางกฎหมายท่านจะทำอย่างไร” โดยผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่ตอบว่าจะไม่ให้ความช่วยเหลือและทำตัวเป็นกลางดำเนินการตามกฎหมาย โดยผู้นำท้องถิ่นในอำเภอเมืองตอบในประเด็นนี้ 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.00 และในอำเภอดอยเต่าตอบในประเด็นนี้ 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.43 สาเหตุอาจเป็นเพราะว่าผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความรู้สึกว่าเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องในการที่จะช่วยเหลือคนที่ผิด รองลงมาคือผู้ที่ตอบว่าช่วยในขอบเขตของกฎหมาย และตอบว่าช่วยเท่าที่จะช่วยได้ ช่วยให้เขาได้ความเป็นธรรมมากที่สุด และช่วยเหลือเมื่อเขาไม่ผิด

คำตอบละ 1 ราย สรุปแล้วในการตอบแม้จะตอบว่าช่วยเหลือแต่ไม่เป็นในแง่ของการก้าวข้ามทางกฎหมาย อาจเป็นในรูปแบบของการแนะนำเสียส่วนใหญ่

ประเด็นที่ 3 “ถ้าท่านทราบแน่ชัดว่าการกระทำผิดกฎหมายหรือระเบียบโดยผู้มีอำนาจและอิทธิพล เช่น การค้ายาบ้า หรือการลักลอบเอาคนต่างชาติเข้าเมือง การซื้อเสียงในการเลือกตั้ง เป็นต้น ท่านในฐานะประชาชนจะอย่างไร” โดยผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่ตอบว่า แจ้งเบาะแสแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองในประเด็นนี้ 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.59 และในเขตอำเภอดอยเต่าตอบในประเด็นนี้ 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.24 สาเหตุอาจเป็นเพราะผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่ทราบว่าเมื่อมีการกระทำผิดควรกระทำอย่างไร เช่น การแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเข้าดำเนินการ รองลงมาเป็นการต่อต้านคนผู้นั้นและจะไม่ให้คนผู้นั้นมีอำนาจทางการเมืองเลย รองลงมาคือการไม่แสดงตัวเป็นพลเมืองดีเพราะขาดหลักประกันความปลอดภัย และสุดท้ายมีผู้ตอบว่าถ้าเป็นผู้มีอิทธิพลจะแจ้งทางสื่อมวลชน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.94

ประเด็นที่ 4 “จงบอกเรื่องราวเกี่ยวกับสังคม หรือตัวท่านสักเรื่องหนึ่งที่อยู่ในความทรงจำของท่านตลอดเวลา” โดยผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่ตอบว่าการได้ช่วยเหลือลูกบ้านรับใช้ราษฎร โดยผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองตอบในประเด็นนี้ 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.83 และในเขตอำเภอดอยเต่าตอบในประเด็นนี้ 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.69 รองลงมาเป็นการฟื้นฟูสังคมไทยในแง่เกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรมและการดำรงชีวิต โดยผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองตอบในประเด็นนี้ 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.33 และในเขตอำเภอดอยเต่าตอบในประเด็นนี้ 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.83 สาเหตุอาจเป็นเพราะที่ตอบใน 2 ประเด็นนี้ค่อนข้างมากเพราะประเด็นแรกเป็นเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่ของผู้นำท้องถิ่นอยู่แล้วและเป็นเรื่องเกี่ยวกับจิตสำนึกของผู้ที่เข้าเป็นผู้นำท้องถิ่นว่าต้องเข้ามาเป็นตัวแทนและบำบัดทุกข์บำรุงสุขของประชาชนในพื้นที่ ส่วนประเด็นรองลงมาเป็นเรื่องเกี่ยวกับสังคมใกล้ตัวทั้งประเพณี วัฒนธรรม รูปแบบการดำรงชีวิตเป็นเรื่องที่แยกออกชีวิตประจำวันแทบไม่ออกจึงทำให้ผู้ตอบประเด็นนี้รองลงมา รองลงมาคือผู้ที่ตอบว่าความภูมิใจที่ได้รับเกียรติเป็นตัวแทนประชาชน และรองลงมาเป็นประเด็นที่มีผู้ตอบทั้งหมด 3 ราย เป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีอุปสรรคในการทำงานเลยลาออก เหตุการณ์รุนแรงทางการเมือง การทำดีกับสังคมและบ้านเกิด การช่วยเหลือคนจนในการประกอบอาชีพ และการกำหนดคบทลงโทษที่รุนแรงแก่ผู้ค้ายาเสพติด และรองลงมาเป็นประเด็นที่มีผู้ตอบ 2 ราย เป็นเรื่องเกี่ยวกับความมีน้ำใจของคนไทยและการรักษาความดีเป็นตัวอย่างแก่คนรุ่นหลัง และสุดท้ายเป็นประเด็นที่มีผู้ตอบ 1 ราย เป็นเรื่องเกี่ยวกับการถูกนักการเมืองกดดันข่มขู่ให้เป็นตัวแทนหาเสียง การต่อต้านขยะในชุมชน การที่สังคมไทยสมัยนี้ไม่ทำให้มีความทรงจำที่ดีเลย รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันให้อำนาจกับประชาชน สนทนาและถ่าารุปร่วมกับนักการเมืองได้มีส่วนร่วมสร้างพระวิหาร แหล่งกลางคืนทำให้เยาวชนเสีย โดนตรวจสอบแต่คนอื่น

ไม่โดน การคอร์รัปชันงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล การได้ร่วมรณรงค์การเลือกตั้งอย่างสุจริตและชอบการอบรมมากเพราะเป็นการพัฒนาคน สรุปแล้วในประเด็นนี้มีทั้งในแง่ลบและในแง่บวก และมีทั้ง 3 แง่มุมทั้ง สังคม เศรษฐกิจ และการเมืองเพราะประเด็นนี้เป็นประเด็นที่กว้างและทั้งในแง่สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ทั้ง 3 ส่วนนี้มีความสัมพันธ์กันอย่างมากทำให้ไม่สามารถแยกจากกันได้อย่างสิ้นเชิง และสาเหตุที่คำตอบออกมาแตกต่างกันเพราะในแง่ของการดำเนินชีวิตทาง ด้านครอบครัว ประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตและการกล่อมเกลาทางสังคมของแต่ละคนจะมีความ แตกต่างกันในรายละเอียดทำให้คำตอบที่ได้มีความหลากหลายมากกว่าประเด็นอื่น

4.9 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่าง 10 ราย ได้แก่ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 70 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่า 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด และสรุปผลสัมภาษณ์ได้ดังนี้

9.1 ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง

1. ประเด็นเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

ตำแหน่งของผู้ให้สัมภาษณ์ ตำแหน่งกำนัน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ประธานแม่บ้าน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ประธานประชาคม 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด

ระดับการศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด จบการศึกษาระดับปวส. 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและกำลังศึกษาต่อ 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด สาเหตุที่ระดับการศึกษาของผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองค่อนข้างสูงเพราะการศึกษาของคนในเมืองค่อนข้างสูงดังนั้นเมื่ออยากเป็นที่ยอมรับในสังคมก็ต้องมีการพัฒนาในเรื่องการศึกษา และนอกจากนั้นในเมืองยังมีสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดกว้างมากขึ้น

2. ประเด็นเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง

ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองที่ตอบว่ามีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองทางโทรทัศน์มากที่สุด 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด จากการอบรมสัมมนาต่าง ๆ

1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด จากการอ่านหนังสือพิมพ์ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด และยังมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองเสริมจากการติดต่อกับหน่วยราชการ การอบรม จากแผ่นพับ และจากการพูดคุยกัน ในการดูโทรทัศน์ ส่วนมากจะดูข่าวภาคค่ำและมีผู้ให้สัมภาษณ์บางรายดูข่าวตั้งแต่เช้ามีดถึงดึก สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากสื่อโทรทัศน์ในปัจจุบันมีความน่าสนใจและรวดเร็วในการนำเสนอข่าว และโทรทัศน์ยังเป็นสื่อที่เป็นตัวให้กลุ่มเกลาเรียนรู้ทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพมากอีกด้วย แต่นอกจากโทรทัศน์ก็ยังมีสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ ที่ช่วยในด้านนี้ และรวมไปถึงหน่วยราชการและในด้านอื่น ๆ ด้วย

3. ประเด็นประสบการณ์การมีส่วนร่วมทางการเมือง

ในประเด็นนี้มีการควบหลายประเด็นทั้งการจัดการให้ความรู้ทางการเมือง การร่วมลงชื่อ การเคลื่อนไหวสนับสนุนและการต่อต้าน เป็นต้น โดยมีผู้ตอบเกี่ยวกับประเด็นการสนับสนุนร่างรัฐธรรมนูญปี 2540 6 รายคิดเป็นร้อยละ 60 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดและยังมีทั้งประเด็นทั้งการสนับสนุนและต่อต้าน การสร้างสะพานลอยตรงสี่แยกแอร์พอร์ทแทรกอยู่ และประเด็นการสร้างโรงไฟฟ้าขยะ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด และยังมีประเด็นเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับร่างกฎหมายพระราชบัญญัติท้องถิ่น การเรียกร้องเกี่ยวกับขงเหลียงธงเขียวของกำนันผู้ใหญ่บ้าน และการเคลื่อนไหวในเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 และ 6 ตุลาคม 2519 เพิ่มอยู่ด้วย สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะการเข้าถึงสิ่งต่าง ๆ ทางการเมืองที่ง่ายของผู้นำท้องถิ่นในเขตเมืองและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองดีกว่า ทำให้ประเด็นการเคลื่อนไหวทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในเขตเมืองหลากหลายและกว้างกว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตชนบท

4. ประเด็นเรื่องความเห็นเกี่ยวกับการเมืองไทยและความภูมิใจที่เกิดเป็นคนไทย

โดยมีผู้ตอบว่าการเมืองไทยปัจจุบันดีขึ้นกว่าเดิม 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด โดยตอบว่าดีขึ้นในแง่ของนโยบาย นักการเมือง การปฏิรูปทางการเมืองและระบบราชการ และการกระจายอำนาจทางการเมืองต่าง ๆ ผู้ประชาชน ตอบว่าการเมืองไทยปัจจุบันเลวลง 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด คือมองว่านโยบายดีแต่ในทางปฏิบัติทำไม่ได้ และเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นที่ไม่เป็นระบบ และยังมีการกล่าวถึงการคอร์รัปชันว่าทำให้การเมืองแย่และเป็นต้นเหตุของปัญหาทางการเมือง และการพัฒนาของไทย และทุกคนตอบว่าภาคภูมิใจที่เกิดเป็นคนไทย เป็นผลมาจากการกลุ่มเกลาเรียนรู้ทางการเมืองไม่ว่าจะเป็นจากสื่อมวลชน กลุ่มเพื่อน หรือสถาบันการศึกษา เป็นต้นว่าจากการปฏิรูปทางการเมืองไทยทำให้การเมืองไทยดีขึ้น แต่ก็ยังมีในบางแง่มุมที่ยังเหมือนเดิมหรือแย่ลง และมองว่าการคอร์รัปชันเป็นสิ่งที่ไม่ดีทำลายการเมืองไทย และในประเด็นความภาคภูมิใจที่เกิดเป็นคนไทยเป็นผลมาจากเมืองไทย

มีสถานบันหลักที่ทำให้เมืองไทยมีความสงบสุข และด้วยความที่คนไทยเป็นคนมีน้ำใจเมืองไทย
เลขอยู่สบายไม่มีความขัดแย้งที่รุนแรงมาก

5. ประเด็นเรื่องการเสนอแนวทางการปรับปรุงการเมืองไทยและนักการเมือง

โดยมีผู้ตอบว่าอยากให้มีการปรับปรุงในแง่ของนักการเมือง 4 ราย คิดเป็น ร้อยละ 40
ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด และยังมีประเด็นเสริมเกี่ยวกับการปรับปรุงระบบการเมือง การดูแลใน
ด้านเศรษฐกิจเพิ่มเติมขึ้นมา ความต้องการอยากให้มีการปรับปรุงกฎหมายเพราะกฎหมายยังล้าหลัง 1 ราย
คิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด อยากให้มีการจัดรูปแบบการปกครองท้องถิ่นไปใน
ทางเดียวกัน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด และอยากให้มีการปราบปรามและ
กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดรุนแรงขึ้น 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด สาเหตุที่
คำตอบออกมาเป็นเช่นนี้เพราะคนส่วนใหญ่มองว่าในสังคมจะดีได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับตัวบุคคล
(นักการเมือง) มากกว่าระบบ (ระบบการเมือง) เพราะถ้าระบบดีแต่คนแย่ก็ทำอะไรไม่ได้ เพราะ
ระบบก็สร้างมาจากคน และนอกจากนั้นยังอยากให้มีการดูแลและพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม
เสริมเข้ามาอีกด้วย

6. ประเด็นเกี่ยวกับนักการเมืองที่ขึ้นชอบและการช่วยนักการเมืองหาเสียง

โดยมีผู้ตอบว่ามีนักการเมืองที่ขึ้นชอบ 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง
หมด ตอบว่าไม่มีนักการเมืองที่ขึ้นชอบ 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด และ
ตอบว่าโดยช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด และ
ตอบว่าไม่เคยช่วย 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 40 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด สาเหตุเพราะผู้นำท้องถิ่นที่อยู่
ในฐานะของประชาชนเช่นกัน และมีความหวังว่านักการเมืองจะต้องทำงานเพื่อช่วยบ้านเมือง
ถ้านักการเมืองคนใดทำได้ก็จะนับถือ แต่ถ้าทำไม่ดีก็จะไม่นับถือ และในประเด็นการช่วยหาเสียงอยู่
ในระดับที่ไม่สูงนักเพราะเป็นผลจากการเข้าใจว่าการช่วยหาเสียงคือการเป็นหัวคะแนนให้
นักการเมือง

7. ประเด็นเกี่ยวกับการดำเนินการเมื่อเกิดปัญหาในชุมชน

ในการตอบในประเด็นนี้มีหลายแนวทางร่วมกัน คือ จะมีการติดต่อกับหน่วยราชการ
ส่วนมากจะตอบว่าเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล การเรียกประชุมกันเพื่อทราบถึงปัญหาและการ
ร่วมกันจัดการปัญหากันเอง และในโครงสร้างพื้นฐานบางส่วนจะมีการติดต่อนักการเมือง ส่วน
ใหญ่จะตอบมากกว่า 2 วิธี แต่ส่วนมากจะตอบเกี่ยวกับการประสานงานกับองค์การบริหารส่วน
ตำบล สาเหตุที่ตอบเช่นนี้เพราะหน่วยราชการเป็นองค์กรที่มีงบประมาณในการจัดการปัญหาต่าง ๆ
และหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนในท้องที่มากที่สุดคือองค์การบริหารส่วนตำบล

8. ประเด็นเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือลูกบ้านเมื่อเกิดปัญหาต่าง ๆ

โดยมีผู้ตอบว่าให้ความช่วยเหลือผ่านทางองค์การบริหารส่วนตำบล 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 40 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ร่วมกับการประชุมผ่านกลุ่มต่าง ๆ ในหมู่บ้าน เช่น กลุ่มแม่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขเป็นต้น 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ช่วยในรูปแบบของการให้คำแนะนำ 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด และการเรียกประชุมกันร่วมตัวกันแก้ไขปัญหา 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ในการให้ความช่วยเหลือลูกบ้านนอกจากจะประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบลยังมีการช่วยเหลือผ่านกลุ่มต่าง ๆ ในหมู่บ้าน และการให้ความช่วยเหลือที่เป็นส่วนตัวด้วยเพราะผู้นำท้องถิ่นมีความใกล้ชิดกับลูกบ้านมาก เนื่องจากเป็นตัวแทนของประชาชนที่ประชาชนนับถือมากในแง่ของจิตใจ และวาระการดำรงตำแหน่งของกำนันและผู้ใหญ่บ้านอยู่ในระยะยาวจึงเป็นที่รู้จักของลูกบ้าน

9. ประเด็นความเห็นเกี่ยวกับระบบอุปถัมภ์

ทุกรายมองว่าเป็นเรื่องจริงของสังคมที่ยังมีอยู่ และมีผู้มองว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด มีผู้มองใน 2 แง่ คือในสังคมช่วยกันในเรื่องที่ดีเป็นผลดี แต่ถ้าช่วยกันในทางที่เลวในทางการเมืองเป็นสิ่งที่ไม่ดี 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด และมีผู้มองว่าระบบอุปถัมภ์เดิมนี้นี้ไม่ได้ผลเหมือนเมื่อก่อนเพราะคนเลือกกันที่ความดีเป็นผลเนื่องมาจากในสังคมไทยยังมีระบบอุปถัมภ์อยู่เพราะเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงชีวิตของคนไทย แต่แง่มุมในการมองนั้นต่างออกไปจึงมีทั้งในแง่ดีและไม่ดี และเนื่องจากระบบอุปถัมภ์ในระบบการเมืองเป็นสิ่งที่ไม่ดีและมีการกล่อมเกลாதองสังคมผ่านสื่อต่าง ๆ ทำให้ประชาชนมีการเรียนรู้ทางการเมืองจึงทำให้ระบบอุปถัมภ์ในระบบการเมืองส่วนหนึ่งใช้ไม่ได้ผล

9.2 ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่า

1. ประเด็นเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวผู้ให้สัมภาษณ์

ตำแหน่งของผู้ให้สัมภาษณ์ ตำแหน่งกำนัน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด และผู้ใหญ่บ้าน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด

ระดับการศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์ จบระดับประถมศึกษาทั้ง 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะในเขตชนบทยังไม่ค่อยมีสถานศึกษาระดับสูง และผู้นำท้องถิ่นส่วนมากจะมีอายุโสมมากทำให้ระดับการศึกษาของผู้นำท้องถิ่นยังไม่สูงมาก

2. ประเด็นเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง

มีผู้ตอบว่าส่วนมากรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองผ่านโทรทัศน์ทั้ง 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด และยังมีการเรียนรู้ผ่านหนังสือพิมพ์ จากการไปประชุมและติดต่อกับหน่วยราชการ และมีจากการพูดคุยกันในกลุ่มเพื่อนบ้าง ส่วนวิทยุมีน้อยมาก สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากสื่อโทรทัศน์ในปัจจุบันมีความน่าสนใจและรวดเร็วในการนำเสนอข่าว และโทร

ทัศนียภาพเป็นสื่อที่เป็นตัวให้กลุ่มเกลาเรียนรู้ทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพมากอีกด้วย แต่นอกจากโทรทัศน์ก็ยังมียี่สิบมวลชนแขนงต่าง ๆ ที่ช่วยในด้านนี้ และรวมไปถึงหน่วยราชการและในด้านอื่น ๆ ด้วย

3. ประเด็นประสบการณ์การมีส่วนร่วมทางการเมือง

ผู้ที่ไม่เคยมีการเคลื่อนไหวทางการเมือง 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด การรณรงค์เรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของชาวบ้าน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด และผู้นำท้องถิ่นในอำเภอคอยเคาะทุกคนพูดคุยเกี่ยวกับการเมือง สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะการเข้าถึงสิ่งต่าง ๆ ทางการเมืองที่ยากกว่าของผู้นำท้องถิ่นในเขตชนบท และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองน้อยกว่า ทำให้ประเด็นการเคลื่อนไหวทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในเขตชนบทไม่ค่อยหลากหลายและแคบกว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตเมือง และยังมีผู้ที่ไม่เคยเคลื่อนไหวใด ๆ ทางการเมืองเลย

4. ประเด็นเรื่องความเห็นเกี่ยวกับการเมืองไทยและความภูมิใจที่เกิดเป็นคนไทย

โดยมีผู้ตอบที่มองว่าการเมืองไทยยังไม่มีเปลี่ยนแปลงอะไรมากเหมือน เดิม 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด และมีผู้ที่ตอบว่าการเมืองไทยปัจจุบันพัฒนาการในทางที่ดีขึ้น 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด และประเด็นความภาคภูมิใจที่เกิดเป็นคนไทยทุกคนตอบว่าภาคภูมิใจที่เกิดเป็นคนไทย เป็นผลมาจากการกล่อมเกลาเรียนรู้ทางการเมืองไม่ว่าจะเป็นจากสื่อมวลชน กลุ่มเพื่อน หรือสถาบันการศึกษา เป็นต้นว่าจากการปฏิรูปทางการเมืองไทยทำให้การเมืองไทยดีขึ้น แต่ก็ยังมีในบางแง่มุมที่ยังเหมือนเดิมหรือแย่ลง และในประเด็นความภาคภูมิใจที่เกิดเป็นคนไทยเป็นผลมาจากเมืองไทยมีสามสถาบันหลักที่ทำให้เมืองไทยมีความสงบสุข และด้วยความที่คนไทยเป็นคนมีน้ำใจเมืองไทยเลยอยู่สบายไม่มีความขัดแย้งที่รุนแรงมาก

5. ประเด็นเรื่องการเสนอแนะทางการปรับปรุงการเมืองไทยและนักการเมือง

โดยมีผู้ตอบว่าอยากให้ปรับปรุงที่ตัวนักการเมือง 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด โดยว่าอยากให้มีความซื่อสัตย์ไม่คอร์รัปชัน และยังประเด็นเกี่ยวกับการสนใจในระดับหมู่บ้านมากขึ้น และมีการส่งเสริมอาชีพ และมีผู้ไม่กล้าตอบในประเด็นนี้เพราะกลัวเป็นภัยแก่ตนเอง 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด สาเหตุที่กล้าตอบออกมาเป็นเช่นนี้เพราะคนส่วนใหญ่มองว่าในสังคมจะดีได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับตัวบุคคล (นักการเมือง) มากกว่าระบบ (ระบบการเมือง) เพราะถ้าระบบดีแต่คนแย่ก็ทำอะไรไม่ได้ เพราะระบบก็สร้างมาจากคน และนอกจากนั้นยังอยากให้มีการดูแลและพัฒนาทางด้านท้องถิ่นเสริมเข้ามาอีกด้วย

6. ประเด็นเกี่ยวกับนักการเมืองที่ขึ้นชื้อบและการช่วยนักการเมืองหาเสียง

โดยมีผู้ตอบว่าไม่มีนักการเมืองที่ขึ้นชื้อบ 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด และตอบว่าไม่เคยช่วยผู้รับสมัครเลือกตั้งหาเสียงทั้ง 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด สาเหตุเพราะผู้นำท้องถิ่นที่อยู่ในฐานะของประชาชนเช่นกัน โดยผู้นำท้องถิ่นในเขตชนบทจะไม่นับถือนักการเมืองโดยจะยอมรับนับถือและหวังพึ่งพากำนันและผู้ใหญ่บ้านมากกว่า และในประเด็นการช่วยหาเสียงอยู่ในระดับที่ต่ำเพราะเป็นผลจากการเข้าใจว่าการช่วยหาเสียงคือการเป็นหัวคะแนนให้นักการเมือง

7. ประเด็นเกี่ยวกับการดำเนินการเมืองเกิดปัญหาในชุมชน

โดยมีผู้ตอบว่าปัญหาที่เป็นข้อขัดแย้งกันจะมีการเจรจาและมีการรวมตัวกัน แก้ปัญหา 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด และมีการเสนอการแก้ไขปัญหาผ่านทางองค์การบริหารส่วนตำบล 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด สาเหตุที่ตอบเช่นนี้เพราะในพื้นที่ที่เป็นชนบทชาวบ้านจะมีความใกล้ชิดกับกำนันและผู้ใหญ่บ้านมากกว่าดังนั้นจึงใช้การรวมตัวกันและให้กำนันและผู้ใหญ่บ้านช่วยเหลือ และถ้ามีการขอความช่วยเหลือจากหน่วยราชการเป็นเพราะเป็นองค์กรที่มีงบประมาณในการจัดการปัญหาต่าง ๆ และหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนในท้องที่มากที่สุดคือองค์การบริหารส่วนตำบล

8. ประเด็นเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือลูกบ้านเมื่อเกิดปัญหาต่าง ๆ

ถ้าเป็นการทะเลาะเบาะแว้งกันจะมีการเรียกมาเจรจากันและช่วยเหลือในการให้คำแนะนำและชี้แจง 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด และการให้ความช่วยเหลือผ่านกองทุนในหมู่บ้าน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ในการให้ความช่วยเหลือลูกบ้านนอกจากจะยังมีการช่วยเหลือผ่านกลุ่มต่าง ๆ ในหมู่บ้าน ยังมีการให้ความช่วยเหลือที่เป็นส่วนตัวด้วยเพราะผู้นำท้องถิ่นมีความใกล้ชิดกับลูกบ้านมาก เนื่องจากเป็นตัวแทนของประชาชนที่ประชาชนนับถือมากในแง่ของจิตใจ และวาระการดำรงตำแหน่งของกำนันและผู้ใหญ่บ้านก่อน รัฐธรรมนูญปี พ.ศ.2540 อยู่ในระยะยาวจึงเป็นที่รู้จักของลูกบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้นำท้องถิ่นในเขตชนบทจะได้รับความนับถือจากลูกบ้านมาก

9. ประเด็นความเห็นเกี่ยวกับระบบอุปถัมภ์

มองว่าระบบอุปถัมภ์เดี๋ยวนี้ใช้ไม่ค่อยได้ผลเพราะขึ้นอยู่กับชาวบ้านจะช่วยหรือไม่มากกว่า 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด มองว่าในท้องถิ่นยังมีแต่เป็นตัวอย่างในการช่วยเหลือกันมากกว่า 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด และมองว่าเป็นเรื่องไม่ดีเพราะต้องตอบแทนบุญคุณกันไปมาไม่รู้จักจบ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด

เป็นผลเนื่องมาจากในสังคมไทยยังมีระบบอุปถัมภ์อยู่เพราะเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงชีวิตของคนไทย แต่แง่มุมในการมองนั้นต่างออกไปจึงมีทั้งในแง่ดีและไม่ดี และเนื่องจากระบบอุปถัมภ์ในระบบการเมืองเป็นสิ่งที่ไม่ดีและมีการนำเสนอผ่านสื่อต่าง ๆ ทำให้ประชาชนมีการเรียนรู้ทางการเมืองจึงทำให้ระบบอุปถัมภ์ในระบบการเมืองส่วนหนึ่งใช้ไม่ได้ผล

สรุป จากการเก็บข้อมูลทั้ง 4 รูปแบบ คือการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม การสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตการณ์จากการเข้าร่วมประชุมองค์การบริหารส่วนตำบล และข้อมูลจากการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่าง เช่นชาวบ้าน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เลขาสภาตำบล และหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น ซึ่งข้อมูลส่วนใหญ่ที่ได้จะสนับสนุนกัน ดังนี้

1. ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากสื่อต่าง ๆ ข้อมูลจากแบบสอบถามระบุว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์มาก (จากตาราง 2.1) และผู้ที่มีระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์มากจะมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองที่ดีกว่าผู้ที่มีระดับการรับรู้สื่อโทรทัศน์ที่น้อยกว่า โดยจะตอบถูกในประเด็นความรู้ความเข้าใจทางการเมืองมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ (จากตาราง 4.3 4.4 4.5 และ 7.3) และผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 ราย ตอบว่า ส่วนมากจะรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองผ่านโทรทัศน์เป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้อาจสรุปได้ว่าการกล่อมเกลารับรู้ทางการเมืองผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโทรทัศน์ในปัจจุบันมีประสิทธิภาพมาก ในการส่งสัญญาณภาพและเสียงครอบคลุมเกือบทุกพื้นที่ของประเทศทำให้ในแต่ละบ้านจะมีโทรทัศน์เกือบทุกครัวเรือน และโทรทัศน์มีการปรับรูปแบบการนำเสนอที่มีความน่าสนใจมากขึ้น

2. ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองต่าง ๆ ข้อมูลจากแบบสอบถามระบุว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากตอบว่าไม่ค่อยมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอคอยเต๋ามีคำร้องขอของการไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองประเด็นการเสนอแนะการทำงานของรัฐบาลสูงกว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง (จากตาราง 5.6) และจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้นำท้องถิ่นส่วนมากจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในด้านการให้ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่ประชาชน และการร่วมสนับสนุนร่างรัฐธรรมนูญปี 2540 แต่ผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจะมีประเด็นในการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่มากกว่าและกว้างกว่าระดับท้องถิ่นมากกว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอคอยเต๋่า และมีผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอคอยเต๋่า 1 รายที่นอกจากการไปเลือกตั้งแล้วไม่เคยมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในรูปแบบอื่นเลย (จากข้อ 9.1 และ 9.2) และจากการไปสังเกตการประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลและการพูดคุยกับบุคคลที่เกี่ยวข้องพบว่าในการประชุมและการดำเนินกิจกรรมของผู้นำท้องถิ่นในเขตเมืองจะมีบทบาทและ

การแสดงความเห็นมากกว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอคอยเต่า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในเขตเมืองจะมีมากกว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตชนบท ทำให้การรับทราบถึงสิทธิของตนได้กว้างขวางมากขึ้นและรวมไปถึงการกล่อมเกลารับรู้ทางการเมืองจากสถาบันการศึกษาระดับสูงที่เปิดกว้างมากกว่า ทำให้มีการทราบถึงช่องทางในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในเขตเมืองมีระดับที่สูงกว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตชนบท ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการกล่อมเกลารับรู้ทางการเมืองที่มองว่ารูปแบบพฤติกรรมทางการเมืองของแต่ละคนนั้นมีผลมาจากการกล่อมเกลารับรู้ทางการเมืองของแต่ละบุคคล

3. ประเด็นเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมือง จากข้อมูลจากแบบสอบถามค่าเฉลี่ยรวมของความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอคอยเต่า (จากตาราง 3.7 และ 7.1) แสดงว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองที่ดีกว่า และผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยรวมในประเด็นเกี่ยวกับกฎหมายและนโยบายพบว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองมีความรู้ความเข้าใจที่มากกว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอคอยเต่า (จากข้อ 9) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้นำท้องถิ่นที่อาศัยในเมืองส่วนมากจะมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองที่ดีกว่าผู้ที่อยู่ในเขตชนบท อาจเป็นเพราะผู้ที่อยู่ในอำเภอเมืองมีการเรียนรู้ทางการเมืองผ่านกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมที่หลากหลายกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองที่กว้างกว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตชนบท

4. ในประเด็นเรื่องความเห็นต่อประเด็นทางการเมืองในเรื่องต่าง ๆ จากข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองมีความเห็นต่อประเด็นที่เป็นไปในแนวทางประชาธิปไตยในทางที่เห็นด้วยมากกว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอคอยเต่า (ตาราง 6.2 และ 6.3) และผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองมีความเห็นต่อประเด็นที่เป็นไปในทางเผด็จการในทางที่ไม่เห็นด้วย โดยผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอคอยเต่ามีแนวโน้มในการเห็นด้วยกับประเด็นที่เป็นเผด็จการมากกว่า (ตาราง 6.1) และจากการสังเกตในการประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งในเขตอำเภอเมืองและอำเภอคอยเต่า พบว่าบุคลิกท่าทาง การวิจารณ์ การแสดงความเห็นต่าง ๆ ระหว่างการประชุม และการเปิดโอกาสในการโต้เถียง พบว่าผู้นำในเขตอำเภอเมืองมีบุคลิกของความเป็นประชาธิปไตยมากกว่า และจากผลโดยรวมจากการให้สัมภาษณ์เชิงลึกและการแนวทางดำเนินการเน้นหลักของประชาธิปไตย โดยผู้นำท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการทำงานอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการทำงานร่วมกัน และมีการแบ่งซอยพื้นที่ในหมู่บ้านและมีการตั้งผู้นำขึ้นมาเพื่อรวบรวมปัญหาเพื่อความสะดวกในการทำงาน แต่บุคลิกจากการพูดและการให้เขาต้องมีการทำความเคารพผู้ให้ก่อนเข้าในห้องทำงาน แล้วบุคลิกค่อนข้างจะโน้มเอียงไปในทางเผด็จการมากกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบุคลิกส่วนบุคคลที่เป็นผลมาจากการกล่อมเกลารับรู้ทางการเมืองในอดีต แต่เมื่อมามีตำแหน่ง

ปัจจุบัน กระแสปัจจุบันเป็นแนวทางประชาธิปไตย และประชาชนในเขตเมืองมีความเป็นประชาธิปไตยสูงจึงต้องมีการปรับตัวในการทำงานให้เป็นไปในแนวทางประชาธิปไตย ซึ่งในความเห็นต่อประเด็นต่าง ๆ ทางการเมืองที่แสดงความโน้มเอียงไปในทางใดทางหนึ่งจะเป็นผลมาจากการกล่อมเกลารับรู้ทางการเมืองของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งจากแนวคิดเกี่ยวกับการกล่อมเกลารับรู้ทางการเมืองที่กล่าวว่าการกล่อมเกลารับรู้ทางการเมืองที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวและสถาบันการศึกษาในระดับต้นจะส่งผลต่อแนวคิดและพฤติกรรมทางการเมืองอย่างมากเพราะเป็นสถาบันที่มีความใกล้ชิดกับบุคคลอย่างมาก ในขณะที่เมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่กลุ่มที่มีหน้าที่ในการกล่อมเกลารับรู้ทางการเมืองก็จะเปลี่ยนไปเป็นกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมซึ่งกลุ่มเหล่านี้จะสามารถทำให้แนวคิดและพฤติกรรมทางการเมืองเปลี่ยนไปได้

5. จากประเด็นต่าง ๆ ข้างต้น โดยพิจารณาจากความรู้ความเข้าใจทางการเมือง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ความเห็นต่อประเด็นต่าง ๆ ทางการเมือง และแนวพฤติกรรมหรือบุคลิกในการดำเนินการต่าง ๆ โดยรวมจะพบว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองที่ดีกว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่า (จากตาราง 3.7 และ 7.1) ในด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองจะพบว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตเมืองจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองที่หลากหลายและกว้างกว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่า (จากตาราง 3.8 5.6 และการสัมภาษณ์เชิงลึก) และในเรื่องความเห็นต่อประเด็นทางการเมืองยังพบว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองมีแนวโน้มในการเห็นด้วยในประเด็นที่เป็นไปในแนวทางประชาธิปไตยมากกว่าและมีแนวโน้มในการไม่เห็นด้วยในประเด็นที่เป็นเผด็จการมากกว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอดอยเต่า (จากตาราง 3.9 6.1 6.2 และ 6.3) และผลจากการสัมภาษณ์ยังพบว่าการให้ความเห็นต่อประเด็นต่าง ๆ ทางการเมืองและการเสนอแนะเกี่ยวกับการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองมีการแสดงความเห็นที่หลากหลายและกว้างกว่าผู้นำท้องถิ่นในเขตชนบท และยังมีแนวคิดในการจัดการปัญหาในชุมชนที่เป็นไปในรูปแบบของแนวทางประชาธิปไตย เช่นการจัดการปัญหาภายในหมู่บ้านโดยใช้วิธีการรวมตัวกันและเน้นประชาชนในพื้นที่เป็นหลัก